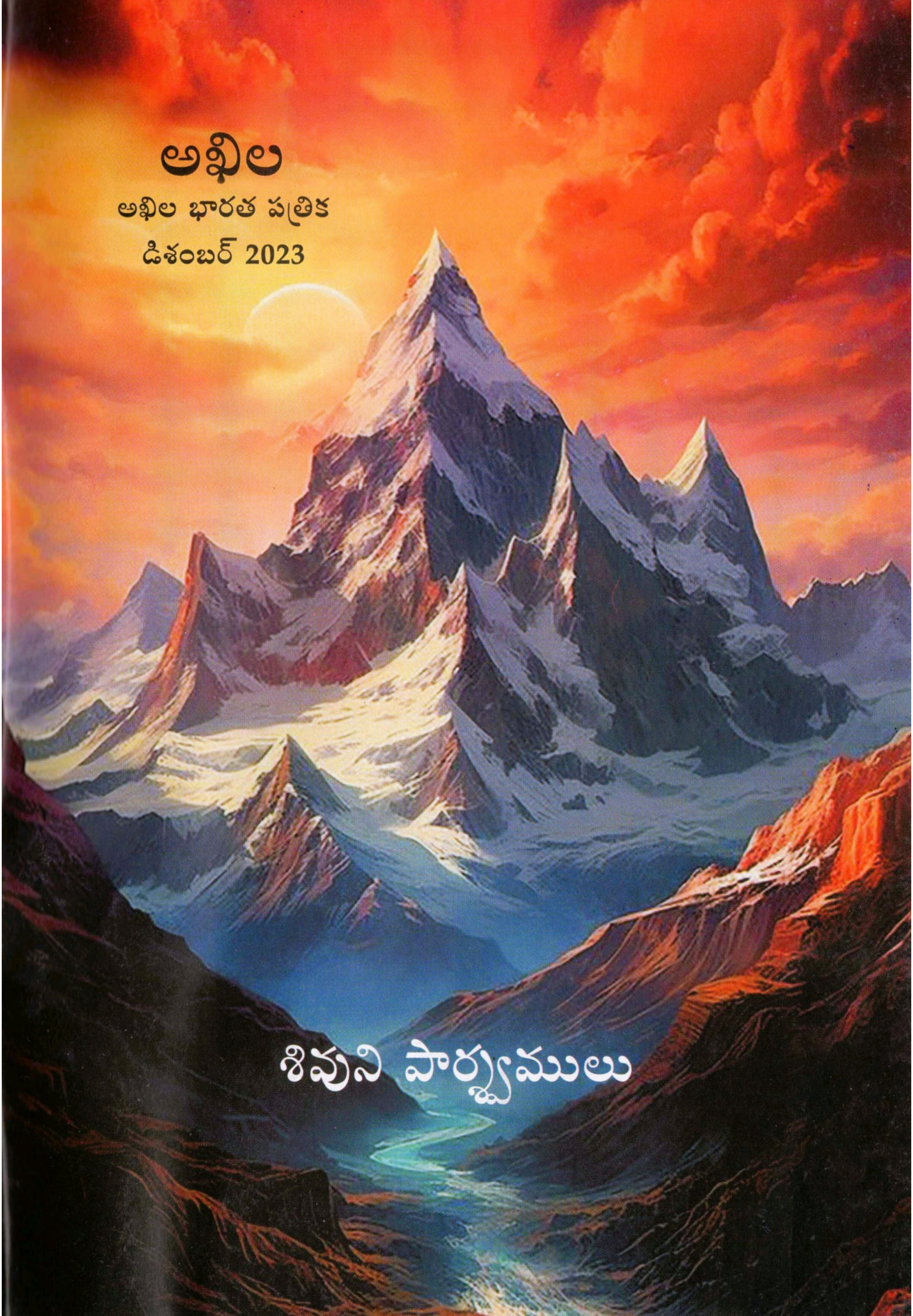
అఖిల

అఖిల భారత పత్రిక

డిశంబర్ 2023

శివుని పార్శ్వములు

విషయ సూచిక

శివుని పార్శ్వములు	05
శివ శక్తుల గాథ	17
శివుడు నూత్న సృష్టి	21
భగవంతునిగా శివుడు	25

సంపాదకీయం :

శివనామము తలచినంతనే, మహదాశ్చర్యము, మహోబల సంపన్నత, దాతృత్వము, కారుణ్యం, నూతన సృష్టిని వెంటతెచ్చే విలయతాండవ నృత్యం, స్మృతి పథంలోనికి ఆవాహన గావించబడ్డాయి. మహోబలీయ విరాగి, మంగళకర తపస్వి అయిన శివుని, బహుముఖాలు, బహు పార్శ్వాలకు ఈ సంచిక ప్రత్యేకించబడింది.

అనువాదం : కె.వి. రావు

దయామయి

మాధుర్యమయి! 'దైవికమైన ఏవగింపు' అంటే ఏమిటి?

వత్సా! అదిసంపూర్ణంగా దయతో నిండివున్న ఏవగింపు.

ఇది ఒక విధంగా ఇతరుల్లో వున్న ఏవగింపు భావనను నివారించే నిమిత్తం, ఒక ప్రకంపనను తనపైకి తీసుకొనే భావోద్వేగం. నిమ్న కదలికలను, తప్పు ఫలితాలను (నిశ్శబ్దం) ఒక స్తబ్దమైన భావంతో, తప్పుచేసిన వ్యక్తిపైకి నెట్టివేయడానికి బదులు అవి రూపాంతరీకరింపబడే నిమిత్తం, జరిగిన తప్పును, భౌతికమైన ఫలితాలను సాధ్యమైన మేరకు తగ్గించివేసే నిమిత్తం వాటిని తనలోనే లయం చేసుకొంటుంది. ఒక పురాణ కథలో శివుని గొంతుపై ఒక నల్లని మచ్చ ఉంటుంది. దానికి కారణం ప్రపంచంలోని చెడునంతా ఆయన మ్రింగాడు. నా ఉద్దేశ్యంలో ఇదే దైవికమైన విసుగుదలను వ్యక్తీకరించే ప్రతీకాత్మక మార్గం. అందుకే ఆయన కంఠంపైన నల్లని మచ్చపడింది.

CWM 6:286 — శ్రీమాత

శివుని పార్శ్వములు

అచేతన సృష్టికర్త (మహాతపస్వి)

ఆ శీతల ప్రవిమల హిమ లోకంలో
విరిసిందొక నిశ్చల, నిర్మల రూపం.
అనంతాల కనుసన్నలలో, అంతే లేని మంచు పల్లకిలో,
అనుచ్యమై, అమేయమై, అమోఘమై వెలిగే తేజం.

నిటలాక్షుడి అమర శిరముపై
వెలసెను జటాజూటాల పటలం.
ఆ నిశ్చల, నిశాంత దేహముపై,
వ్యాపించెను వినీల వాయుమండలం.

ఫాలముపై పాలిన వెన్నెల రేఖ
కానరాని చీకటి అంచును తడిమింది.
శూన్యాన్ని నింపింది. నింగిని తాకే శిఖ
ఎదురులేని శక్తికి చిహ్నంగా నిలిచింది.

అనంతపు లోతుల్లో ఇప్పుడు జనించి
విశాల శీతల సీమను ఆవరించి
నిశ్చల మోముపై కదిలిందొక ఓ చిన్న వణుకు,
తెల్లని బృహత్తును రగిలించిందొక నిప్పు చెణుకు.

త్రిశూలపు కాంతి మొనలు త్రికాలాన్ని తెలిపాయి,
దివ్య రూపాన్ని వెల్లడించి, గుండె తెరని త్రెంచాయి.
వజ్రపు కేంద్రంలో దాక్కున్న నిజం,
బ్రద్దలైన గుండెలో బంగరు తేజం.

మౌనంగా, మూగగా జ్వలించే కేంద్రంలో
తారాడెను లోకాలు, పారాడెను తారలు,
మండే విశ్వపు బీజం, ఆదమరచిన అగ్నికీల,
పరవశించి ఎగసిపడే చైతన్యపు హేల.

CWSA 2:548-49

దివ్యసాక్షాత్కారం

అమరం, అచలం. అస్వనం, అనన్యమస్మితం,
సురాసురుల స్వామి, ఠీవిగ కొలువున్న మౌనం,
రాజసాన ఒదిగిన రాయంచ చందం,
నిరుక్త ప్రేమకు రూపం, పరమశివుని దర్శనం.
పాపులు, పతితులు ఆరని జ్యోతిని ఆశ్రయించగా,
మేలిమి ధామాల నుండి వేల్పులు తరిమివేయగా
తీపి నవ్వుతో అభయమిచ్చాడు పతితపావనుడు
పారివచ్చిన రక్కసి మూకల నక్కున జేర్చుకున్నాడు.
నిరాశ్రయులు, నికృష్టులు, ప్రేమరహితులు, పదవీచ్యుతులు,
క్రూరులు, అక్రూరులు - కారెవరూ అతడికి అప్రియులు.
అఖిల ప్రపంచం ఆతని నీడను సేదదీరుతుంది,
ఆస్వామి పద సన్నిధిలో ఊరడిల్లుతుంది.
అంతలో దృశ్యం మారింది. వెనకటి ప్రశాంత నేపథ్యంలో
పర్జన్యంలా, రణరుధిరంలా నిలిచాడొక ప్రళయభీకరుడు.
అతడి కుడిచేత బట్టిన భయంకర శూలం
కదిలితే అదిరింది సమస్త భువనం.
దివి అక్కసు కక్కింది, ఉత్పాతాల ఉప్పెన భువిని ముంచెత్తింది.
ఆతని పదఘట్టనకి నగాలు నుగ్గయ్యాయి,
ఆతని కన్నుల తీవ్రతలో అగ్గులు భగ్గుమన్నాయి.
పాపపుణ్యాల తలపులో నరుల గుండెలు గుభేలుమన్నాయి.
వారి కేకలు దిక్కులు దాటాయి -
"క్షమించు రుద్రా! క్షమించు! నీ కాలరూపాన్ని చాలించు!
నీ శాంతరూప దర్శనాన్ని ప్రసాదించు!"
ప్రచండ శక్తి, ప్రగాఢ ప్రేమ - ఒకే దైవపు రెండు ముఖాలు.
అతని శిక్షను మోసేవాడు, అతని ప్రేమకు నోచుకుంటాడు.
భయాన్ని అధిగమించి, బాధను, ఓటమిని
దిగమింగి, చావును ఎదురొడ్డేవాడు,
ప్రేమ దాల్చిన ముసుగుని, ప్రళయంలోని ప్రశాంతతని గని,
అజ్ఞానపు తెరలు వీడి దివ్యరూపాన్ని పొడగంటాడు.

ఇలలో, మృతిలో మానవ విభుడు తోడై ఉంటాడు.
శ్వాస నిలిచిపోగానే తపనలన్నీ తొలగుతాయి.
అనంతుడి లీలను చూసి ఆనందిస్తాడు,
ఆతని అజేయశక్తితో మమేకమౌతాడు,
ఆతని ఏకత్వాన్ని, సనాతనతని తెలుసుకుంటాడు.
తానే ఆ రుద్రుడు, పర్జన్యుడు, వైశ్వానరుడు,
తానే పరమశివుడు, ప్రచండ ధవళ తేజుడు,
కాలపు రెక్కల పైన దిక్కులు తడిమే బలం,
అమరుల హృదిలో వెలిగే పరమైశ్వర్యం.

CWSA 2:279-80

భూతనాథుడు

ఎలక్ట్రాన్

దాని పునాదిపై వెలసింది నామరూప విశ్వం,
ఈ లోకానికి సారం, ఎలక్ట్రాన్, దైవకణం.
సనాతన శక్తి నుండి ఎగసిపడ్డ పుంజం,
కానరాని అనంతుడి కుటిల కుటీరం.

దాని రగిలే చిన్నారి తేరుపై శివుడు లోకం చూస్తాడు,
అనన్యుడు అనేకముఖుడై ఇలలో అవతరిస్తాడు.
అదృశ్య రూపాల్లో అనన్యుడి దోబూచులాటలు
కాలంలో సనాతనుడి చిన్ని కొలువులు.

పరమాణు సమూహాల కానరాని విన్యాసం
అద్భుత ఏకత్వాలకి ఎనలేని ఆధారం
ఖనిజాల, ఉద్భిజాల, ఖగ, మృగ, నర లోకం-
మానవ హృదిలో విశ్వైక్యత ఆవిర్భావం.

ఎల్ల లేక ఎదిగెనతడి ఆత్మప్రకాశం,
వెల్లడించె సనాతనుడి విశ్వదర్శనం.

CWSA 2:600

గంగాధరుడు

ఆలకించు గంగా, నా మొర ఆలకించు దేవీ!
హరి పద కమలములందు చివ్వున ఎగసి,
సువర్ణ ఝరివై ఆర్ణవమ్మును జేరెదవు,
విమల పయోనిధివి, శుద్ధ హిమసలిలవు,
ఆలకించు మాతా, మొర ఆలకించు తల్లీ!
సముత్తుంగ హిమ వేదికపై
శ్వేత శృంగముల సుఖాసనముపై
నిశ్చల, నిఖిల నిర్వాత సీమలో
కొలువున్నాడు మహేశ్వరుడు.
భక్తజనావళి ఆర్తి తీరగా
భూతగణావళి బారులు దీరగా
గంగాజలము జూటముల వీడగా
కొలువున్నాడు మహాశివుడు.

చల్లని తెల్లని కొండలను వీడి
శాశ్వత శీతల బృహదాద్రులని దాటి
ముంచెత్తెను మానవ సీమను
నీ అమలిన అకళంక తరంగాలు.
గంగోత్రిని జనించి
లోయలను జయించి
శివాద్రి పై తరించితివి -
నరసీమను వరించితివి.

విమల వారణాసి పురాన అరుదెంచె
కొలనుల, కోవెలలను స్పృశించె -
దివి బాలను అక్కున జేర్చుకొనెను జనని.
పల్లవించి పరవశించెను అవని.

రాముని పాదము సోకిన స్థలం,
చిన్నారి కృష్ణుని జన్మస్థలం.

నీ తాండవానికి రంగస్థలం.
గంగా, భాగీరథీ, జాహ్నవీ, జననీ!
ఈ ఆర్యభూమి పునీతం కానీ.

CWSA 2:256-57

అనన్యుడు
(హరిహరుడు - నీలకంఠుడు)

మాయకి బద్ధులై, అనన్యశక్తికి అధీనులై,
భ్రమిస్తారు జనులు తమ స్వేచ్ఛ అని, సంకల్పమని.
ద్వేషికి తెలియదు ద్వేషానికి లక్ష్యం తానేనని,
ప్రియుడికి తెలియదు తన ప్రేయసి తానేనని.

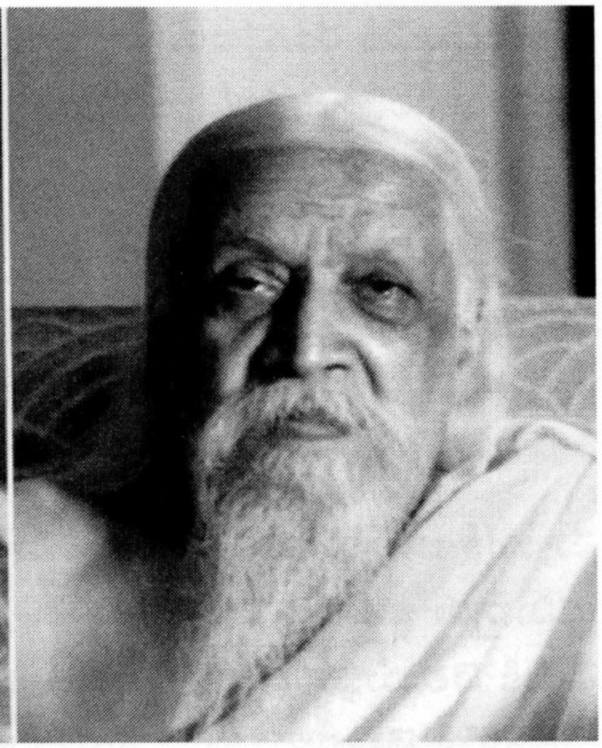
అసంఖ్యాక దేహాల్లో ఒకే ఆత్మ కొలువున్నది,
కృష్ణుడు వేణువులూదిన విపిన వీధి ఇదే
పరమశివుడు కొలువున్న పవిత్ర నిశీధి ఇదే
పరమనిజం శివకేశవు లిరువురూ ఒకరన్నది.

మనలోనే కృషుడు తన ఆనందపు పరిమళాన్ని వెలయిస్తాడు
మనలోనే శివుడు మన బాధల భారాలని తీరుగ మోస్తాడు.
మనలో వున్న నిఖిలాత్మ మన యాతనలను భరిస్తోంది,
వెతలన్నీ తీరాలని, రాతలు మారాలని అలమటిస్తోంది.

నా ప్రత్యర్థి పతనం, నాకు తగని పరాభవం,
నా శత్రువు ముఖంలో, కలిగెను కృష్ణుని సందర్శనం.

CWSA 2:626

శ్రీ అరవిందులు

శివుడు
(పురుషుడు - ప్రకృతి)

విమల విరాజమాన విను సీమల్లో
నిలిచాడొక దివ్యపురుషుడు, దిగంబరుడు,
విలయాగ్ని తెర చాటున, వీరగణాల కొలువులో,
మౌనంగా భాసించే అనన్యుడు, ఏకాంతుడు.

ప్రగాఢ ఆత్మానందపు స్పర్శకు మేలుకొని
విశ్వాంతరాళాలలోకి తన దృష్టిని సారించాడు.
అచేతన విశ్వమౌనంలో గుప్తంగా తపించే
జగజ్జనని మూగ మోదాన్ని పొడగన్నాడు.

ఆతని కనుచూపు స్పర్శకి కాస్త మేలుకున్నదామె,
ఆతని హృదయ లయలకి ఆమెలో కలిగింది చలనం.
బ్రహ్మాండపు సంచారం ఆతని బృహత్తాండవం,
ఆమెలో జీవం పెల్లుబికింది, ప్రఫుల్లమయ్యింది మానసం.

ఆమే తానైన ఆతని కనులార చూసింది,
మేలుకున్న చేతన ఆత్మను పెనవేసుకుంది.

శివుడు ప్రజ్ఞారూపుడు

మనకున్న వేదాంతపరమైన భావాలకు అనుగుణంగా, ప్రపంచం మరియు వస్తువిశేషాలు సాధారణంగా కానీ లేదా విశేషంగా కానీ ఈ విధంగాఉనికిలోకి వచ్చాయి. అవి మొట్టమొదట బీజరూపంలో నిశ్శబ్దంగా, వ్యక్తీకరించబడని భావరూపంలా ఉన్నాయి, గాఢనిద్రవంటి ప్రపంచంలో ఇంకా ఆలోచన లేదా ఆచరణాత్మక చర్య ప్రారంభం కాలేదు, కేవలం జడమైన, ప్రభావహీనమైన ఆలోచన మాత్రమే ఉంది. శ్వేతావర్ణంగల స్వచ్ఛమైనసన్యాసి, నిశ్చలమైన, ఆలోచనాపరుడైన యోగి అయినటువంటి శివుడు, తనలో సమస్త సృష్టిని ప్రజ్ఞరూపంగా నిలిపి ఉంచాడు, ఆయన జ్ఞాని, ఆదర్శవంతుడైన దేవుడు. కానీ శివుడు తామసికుడు.సృష్టి ఉనికిలోకి రావడానికి ముందు చలనాన్ని ప్రేరేపించడానికి రజస్సు అవసరం. అటుపైన వస్తువిశేషాలు విత్తనం నుండి మొలకెత్తి మానసిక ప్రపంచంలో అస్థిరమైన అనిశ్చితమైన ఆకారాన్ని పొంది, భౌతికమైన జన్మ తీసుకోవడం కోసం అక్కడ వేచి ఉంటాయి.జ్వలించేవాడు, ఆకారంలేనివాడు, అనేక ఆకారాలు కలిగిన వాడైన బ్రహ్మ, వాటిని తన ప్రతిభావంతమైన స్పందించే చురుకైన ఊహల, ఆలోచనల మాధ్యమంలో ఉంచాడు. అలాగే అతని కుమార్తె వాక్, ఈ ప్రపంచంలో అందరికంటే ముందు పుట్టిన దేవత, ఆమె వాటికి ఆకారం, దేహం ఇచ్చి సృజనాత్మక ఊహాత్మక దేవత అయిన హిరణ్యాగర్భుడిగా ఉంచింది. చివరిగా అవి శాశ్వతమైన ఆకారాన్ని తీసుకుని భౌతిక శరీరం, రూపం ఉన్న జీవులుగా అవుతాయి. అక్కడ విష్ణువు వారిని తన స్థిరమైన మరియు దృశ్య ప్రపంచంలో ఆచరణాత్మక దైవమైన విరాట్‌గా ఉంచాడు, దైవిక కల్పన వారిపట్ల విసుగుచెందనంత వరకు, శివుడు విధ్వంసకుడిగా వారిని మళ్లీ వెనక్కి ఆకర్షించే వరకు, వారి బాహ్య రూపం విచ్ఛిన్నమై, వారికి ఆధారమైన ఊహాలు చనిపోయి, తిరిగి వారు బీజ స్థితిలోకి వచ్చేంతవరకు వారు సృష్టిలో ఉంటారు.

CWSA 8:176

నీలకంఠుడు -కరుణామయుడు

ప్రకృతి విభజన, అహంభావం నుండి ప్రారంభమైనందున, అసురుడు మొదట రావాలి; అతను ఇక్కడ మనలో పెద్ద దేవుడు, మనిషి యొక్క స్వర్గం, ఇంకా భూమికి మొదటి పాలకుడు. అప్పుడు భగవంతుడు వచ్చి

కాపాడి సమన్వయం చేస్తాడు. ఈ విధంగా పాత పురాణం మనకు అమరత్వం కోసం జీవన సాగరాన్ని మథనం చేయడానికి దేవతలు, అసురులు కలిసి పనిచేశారని చెబుతుంది, అయితే, అది పొందిన తర్వాత, విష్ణువు దానిని దేవతల కోసం ఉంచాడు, భయంకరమైన, హింసాత్మకమైన ఆసురులను మోసం చేశాడు.. ఇది అన్యాయం అనిపిస్తుంది; ఎందుకంటే అసురుడిపై కృతజ్ఞతా హీనమైనఅదనపు భారం మోపబడింది. అతను ప్రారంభిస్తాడు అలాగే ముందుకు నడిపిస్తాడు; అతను తన మార్గంలో కోయడం, ఆకృతి చేయడం, నాటడం వంటివి చేస్తాడు; దేవత అనుసరిస్తాడు, సవరిస్తాడు, ముగిస్తాడు, పండిస్తాడు. అసురుడు వెయ్యి అడ్డంకులను ఎదుర్కొని తీవ్రంగా, వేదనతో మనం ఉపయోగించాల్సిన శక్తిని సిద్ధం చేస్తే మరొకరు విజయాన్ని ఆనందాన్ని అనుభవిస్తారు. అందువల్ల మహాదేవుడైన శివునికి కళంకితుడైన తుఫానువంటి అసురుడు చాలా ప్రియమైనవాడు. జీవన సాగరం నుండి వెలువడిన భయంకరమైన చేదు విషాన్ని శివుడు తన కోసం తీసుకుని అమృతాన్ని ఇతరులకు వదిలివేశాడు. శివుడు జ్ఞానంతో, ప్రేమతో ఆ విధంగా ఎంచుకున్నాడు, ఆసురులు అంధకారంతో కోరికలతో ఎంచుకున్నారు. నిజంగా చాలా భిన్నమైన వాటిని కోరుకున్నారు అలాగే వారి తుఫానువంటి అహంభావంతో మోసపోయారు. అందువల్ల విష్ణువు నిర్ణయం నిలుస్తుంది. దేవతలకు కిరీటం అమరత్వం వస్తుంది. గర్వించే, శ్రమించే అసురుడికి ఏమీ రాదు, తనను తాను దైవంగా మలచుకుంటే తప్ప.

CWSA 13:154

నటరాజు

శివుని తాండవాన్నిమరణం లేదా విధ్వంసం యొక్క నృత్యంగా భావించడం ఒక ఆసక్తికరమైన పొరపాటు.అయితే, నటరాజును చూసినవారు ఎవరైనా సరే సరిగా చూడగలిగితే ఇందుకు విరుద్ధంగా అది ఆనందభరితమైన విశ్వం యొక్క (చలనం) నృత్యాన్ని వ్యక్తపరుస్తోంది అని తెలుస్తుంది. దానితో పాటు దాని వెనుకనున్న చలనరహితమైన శాశ్వతత్వం, అనంతమైన ఆనందం యొక్క లోతైన రహస్యాలను అది చూపిస్తుంది. పాశ్చాత్యుల దృష్టికి అతి భయంకరమైన కాళి యొక్క వ్యక్తిత్వం కూడా ఇలాగే కనబడుతుంది. మనిషిలోని ప్రపంచంలోని చెడు శక్తులైన అసురులను సంహరించడానికి విశ్వమాత ఈ భయంకరమైన రూపాన్ని అంగీకరిస్తుంది.

CWSA 10:282

దయాళువైన భిక్షువు

మన శివుడు దేవుళ్ళలో సర్వోన్నతుడు, అయినప్పటికీ అతను ఒక భిక్షువు,జితేంద్రియుడు, దేనిని పట్టించుకోనివాడు, అన్నింటినీ మరచిపోయేవాడు; అలాగే మన కృష్ణుడు యవ్వన ప్రాయంలోని వాడు, నవ్వు, వినోదం, ప్రేమను ఇష్టపడేవాడు. ఆటలాడడం అతని స్వభావం. ఐరోపా దేవుడు ఎప్పుడూ నవ్వడు, ఆడడు. ఎందుకంటే ఇలాంటి పనుల వల్ల అతని ఘనత దెబ్బతింటుంది. అతని దివ్యత్వానికి భంగం కలుగుతుంది. బహిర్ముఖ వైఖరి దాని వెనుక ఉంది. సంపదను వారు వైభవానికి సంకేతంగా భావిస్తారు, వారు సంకేతాన్ని చూస్తే తప్ప ఒక వస్తువును చూడలేరు, వారికి దైవం లేదు, సూక్ష్మ దృష్టి లేదు, ప్రతిదీ భౌతికమైనదే. మన శివుడు ఒక భిక్షువు, కానీ ఆధ్యాత్మిక అన్వేషకుడికి అతను ముల్లోకాల సంపదను జ్ఞానాన్ని సులభంగా ఇస్తాడు; అతను తప్పులను క్షమించేగుణం కలవాడు.జ్ఞానులకు అందని జ్ఞానం అతనికి జన్మతః ఉంది. మన ప్రియతముడైన, ఎల్లప్పుడూ ఆనందపూర్ణుడై ఉండే కృష్ణుడు, కురుక్షేత్ర వీరుడు, లోకాలకు తండ్రి, విశ్వానికి స్నేహితుడు, సహచరుడు. భారతదేశ అపారమైన జ్ఞానం, సూక్ష్మ దృష్టి, అపరిమిత దివ్యదృష్టి భౌతికత తెరలను చీల్చి అంతర్గత వైఖరిని, నిజమైన సత్యాన్ని, అంతర్గతసూక్ష్మ సూత్రాలను బయటకు తెస్తుంది.

*బెంగాలీ రచనలు: **253-54***

సృష్టికర్తగా, లయకారుడిగా శివుడు

అతడు మూడు విధాలుగా ఉన్నాడు, ప్రజ్ఞ, హిరణ్యాగర్భ, విరాట్. ప్రజ్ఞ, సుషుప్తిని పరిపాలించేవాడు, జడ మరియు నిర్జీవ ఉనికి లేదా యాంత్రిక శక్తుల గుడ్డి ఆటలో జీవించి మేల్కొనే తెలివైన శక్తి, హిరణ్యాగర్భ, స్వప్నావస్థకు ప్రభువు ఉపచేతనలో తెలివితేటలుగల ఆధ్యాత్మిక సత్తా అనే సముద్రం నుండి వెలికితీసిన చేతనపూరిత మానసిక శక్తులతో వివిధ రూపాల్లో స్థూల జీవన పదార్థాలను తయారు చేస్తాడు, విరాట్, జాగ్రతావస్థకు ప్రభువు, హిరణ్యా గర్భుడు నిర్మించిన వివేకవంతమైన సృష్టిని పరిపాలించే, సంరక్షించి నిర్వహించేవాడు. అతను శివుడు, బ్రహ్మ, విష్ణువుగా మళ్లీ మూడు అంశలై ఉన్నాడు; శివుడు, విధ్వంసకుడు, యోగి, జడ జీవితానికి ప్రభువుబీ సమాధికి

అధిపతి, బహిష్కరించబడినవారికి, ఆశ్రయం లేని వారికి ఆశ్రయం; సృష్టికర్త అయిన బ్రహ్మ, ప్రాణం పోస్తూ క్షణమైనా తన చేతిని ఖాళీగా ఉంచడు; విష్ణువు, సంరక్షించేవాడు, కాపాడేవాడు, శక్తి, ప్రేమ, జీవం ప్రకాశ మాధుర్యాలకు అధిపతి.

ప్రభువైన ఈశుడికి సంబంధించిన పై అంశాలకు నామాలు రూపాలు కల్పించి హిందువులు ఆరాధిస్తారు, ఈ నామ రూపాలలో అతను తన ఆరాధకులకు దర్శనం ఇస్తాడు. జ్ఞానయోగి శివునిగా, సంపూర్ణ సమాధికి గురువుగా ఆయనను ఆరాధించడానికి ఇష్టపడతాడు; తన భక్తుని యొక్క ఆధ్యాత్మిక భావోద్వేగాలను ఎక్కువగా ఆకర్షించే ఏ రూపంలోనైనా భక్తుడికి అతను కనిపిస్తాడు. సర్వోన్నతమైన భగవంతుని రూపాలు, వాటిలో ఈశుడి గొప్ప శక్తి, జీవించడానికి, సృష్టించడానికి అతని సంకల్పం, దాని అత్యున్నత, స్వచ్ఛమైన, అత్యంత స్ఫూర్తిదాయకమైన శక్తివంతమైన సృజనాత్మక శక్తిగా వ్యక్తీకరించబడింది, కర్మయోగి వాటికే అంకితం కావాలి; ఎందుకంటే కర్మ అనేది చలనంలో ఉన్న శక్తి మాత్రమే అలాగే కర్మయోగిదైవిక శక్తి యొక్క స్వచ్ఛమైన మాధ్యమం, ప్రపంచంలో నిస్వార్థ నాయకుడై ప్రపంచంలో ఒక నూతన సృష్టి చేసేవాడై ఉండాలి.

ఈశుడు తన అవతారాలైన బుద్ధుడు, రాముడు, శ్రీకృష్ణుడువంటి వారుఈ నిస్వార్థమైన దైవిక శక్తిని మనకు అందించారు. అందువలన అటువంటి మహాత్ములయిన దైవాంశ సంభూతులైన అవతారాలనుకర్మయోగి తన ఆరాధనకు ఎంచుకొనవచ్చును. లేదా అతను ఈశుడిని శక్తి రూపంలో, దుర్గా-కాళి రూపంలో, ఆరాధించవచ్చు, అది ఈశుడిమానవ మనస్సు ఊహించలేని విశ్వశక్తి అత్యంత శక్తివంతమైన సాక్షాత్కారం. అతను రూపాలను విసర్జించగలిగితే, అతను ఈశ్వరుడ్ని, సర్వశక్తిమంతుడైన ప్రభువు అనే భావనలో ఆరాధించవచ్చు. పరమేశ్వరుడ్ని హిందువులు హరిగా, క్రైస్తవులు దైవంగా, మహమ్మదీయులు అల్లాగా ఆరాధిస్తారు. నాస్తికుడుఅన్ని జీవులలో ఉనికిలో పని చేస్తున్న ఒక బలమైన శక్తిని గుర్తించి, ఆ శక్తి యొక్క సంకల్పానికి మరియు లక్ష్యానికి తన స్వీయాన్ని చర్యలను అప్పగించినట్లయితే, లేదా అతను విశ్వంలో గుర్తించడానికి నిరాకరించిన దైవత్వాన్ని మానవులలో గుర్తించినట్లయితే, తన సోదర మానవుల నిస్వార్థ సేవకు అంకితమై కర్మయోగ

మార్గంలో అడుగు పెట్టినట్లైతే, అతను తిరస్కరించిన దైవాన్ని చేరుకోవడంలో విఫలం కాడు.

కర్మయోగి ఏదోఒక ఫలానా నామమో రూపమో తనకంటే గొప్పదిగా గుర్తించి, దానిని పొందడానికి తన అల్పమైన నేనును వదిలించుకోవలసిన అవసరం లేదు. కానీ తన లోపల బయట ఉన్న శక్తిని గుర్తించి, దాని సంకల్పానికి, చర్యలకు తన స్వీయసంకల్పాన్ని, స్వీయ ఆరాధనను త్యాగం చేయడం చాలా అవసరం, ముఖ్యం. అతను ఆ శక్తికి ఏ పేరైనా పెట్టుకోవచ్చును, అతను దానికి పేరు పెట్టినా పెట్టకపోయినా, అది ప్రభువైన ఈశుడే. ఆతని ఉనికిని అతను విశ్వంలోని ప్రతి వస్తువు చుట్టూ, విశ్వంలోని చలనం లోనూ అనుభూతి చెందాలి.

CWSA 17: 176-78

శాంతిమయ శివుడు

దైవం ఎక్కడో దూరంగా ఉన్నాడని ఆయన నుండీ ఆనందమనే ఒక వస్తువును నీవు ఆశిస్తున్నావని, ఇలా దైవం గురించి ఒక స్థిరమైన అభిప్రాయంతో ఉన్నట్లు నీవు కనిపిస్తున్నావని ఆమె నీకు చెప్పారు. ఆయన నీకావస్తువును ఇచ్చే అవకాశం ఉంటే, ఆయనతో సత్సంబంధాన్ని కల్గి ఉంటావు, కాని ఆయన అలా లేనప్పుడు నీవు ఆయనతో గొడవపెట్టుకుని, తిరగబడి వివిధ రకాల పేర్లతో పిలుస్తావు! అసలు వివిధ రకాలు నీలో వున్న ఈ రకమైన అభిప్రాయం కూడా అవరోధమే అని ఆవిడ అంటున్నారు. దైవాన్ని సాక్షాత్కరించుకొనే మార్గంలో అదికూడా సత్యానికి చాలా దూరంగా ఉంది. అన్నిటికంటే నీవు అసలు కోరుకొనే ఆనందం ఏమిటి? దానిలో మనస్సు కేవలం ఒక సుఖకరమైన మానసిక స్థితిని తప్ప ఏమీ చూడలేదు. అదే అయితే దానిలో భక్తులు, జ్ఞానులు పారవశ్యాన్ని కనుగొనలేరు. ఆనందం ఎప్పుడైతే నీలోకి వచ్చిందో, దైవమే నీలోకి ప్రవేశించినట్లు నిన్ను దైవమే ఆక్రమించేసినట్లు లేక నీవు ప్రకాశంలో మునిగిపోతే, తనకు తానే వెలుగు వరదలాగా నిన్ను చుట్టుముట్టినట్టు. అయితే దైవమన్నది అతులితం. ఇంకా ఇతర అంశాలున్నాయి, వాటన్నింటిలో ఒక సన్నిధి, ఒక వ్యక్తి, ఒక దివ్య పురుషుడున్నాడు. దైవమే కృష్ణుడు, శివుడు, దైవమే పరమేశ్వరి దివ్యమాత.

అయినా ఆనందం ద్వారా నీవు ఆనందమయ కృష్ణుని అనుభవం పొందవచ్చు; ఎందుకంటే ఆనందం శ్రీకృష్ణుని సూక్ష్మ శరీరం, ఆయన ఉనికి, శాంతి ద్వారా నీవు శాంతిమయ శివుని అనుభవం పొందవచ్చు. ఆ ప్రకాశంలో ప్రకటిత జ్ఞానం, ప్రేమ, ఉద్ధరింపచేసే, నెరవేర్చే శక్తితో దివ్యమాత సన్నిధిని పొందగలవు. ఈ విధమైన అనుభవం భక్తుల, జ్ఞానుల యొక్క అనుభవాలను ఉల్లాసభరితంగా చేసి, ఎడబాటు, వ్యధాభరిత రాత్రుల గుండా చాలా సులభంగా వారు దాటిపోగల్గేలా చేస్తుంది. ఎప్పుడైతే ఆత్మానుభవం కల్గుతుందో, అది స్వల్పమైన లేదా సంక్షిప్తమైన ఆనందాన్ని, శక్తిని, లేదా విలువను ఇస్తుంది. అది మరోలా జరుగదు. ఆ అనుభవం ద్వారానే ఆనందం తనంతట తానే ఉండగల్గే, మరలగల్గే, వృద్ధి చెందగల్గే వికాస శీలమైన శక్తిని సంగ్రహించి పెడుతుంది. ఆమె అలా అన్నప్పుడు దానికి అర్థం దైవాన్ని ఆనందాన్ని ప్రసాదించమని అడగవద్దు అని. ఆయనను ఆయననే నీకు ఇచ్చి వేయమని అడగమని. అదేమి తెలియజేస్తుందంటే ఆనందం ద్వారా ఆనందంలో ఆయనకు ఆయన ఇచ్చివేసుకుంటాడు. నాకు దైవం తెలియదు, నేను ఆయనను అనుభూతి చెందలేదు, ఆయనను కలుసుకోలేదు అని నీవు అనడానికి కారణం ఉండదు, అది కూడా ఇంకా ఇతర అనుభవాలకు ద్వారమై శరీరంలో, మానవ రూపంలో, వస్తు పదార్థాలలో దైవాన్ని చూడడం సులభమౌతుంది.

CWSA 29:14-154 — *శ్రీ అరవిందులు*

ప్రశ్న : మీరు మీ శక్తిని లెనిన్, కెమల్, గాంధీ ఇలా ఎవరికి పంపాలనుకుంటే వారికి పంపగలరు. కాని శివుణ్ణి, లేదా కృష్ణుణ్ణి తమ ఇష్ట దేవతలుగా పిలుస్తూ మీ నుండి ప్రతి స్పందనను, జవాబును పొందుతున్నారు, ఇది నాకర్థం కావడం లేదు.

ఎవరు శివుడు?. కృష్ణుడెవరు? ఇష్టదైవం ఎవరు? ఉన్నది ఒక్కటే దైవం, వేలాది దైవాలు కాదు.

CWSA 25:493 — *శ్రీ అరవిందులు*

శివ శక్తుల గాథ

ప్రజాపతులలో గొప్పవాడైన దక్షునికి సతీ అనే కుమార్తె ఉంది. అతను తన కుమార్తెను మిగిలిన తన పిల్లలకంటే ఎక్కువగా ప్రేమించేవాడు. ఋషులు ఆమెకు విశ్వానికి గొప్ప ప్రభువైన మహాదేవునితో వివాహం జరిపించారు. ఋషుల ఎంపిక దక్షుడికి నచ్చలేదు, ఎందుకంటే మహాదేవుడు సరైన ఇల్లు కూడా లేని బైరాగి అని, అతను చేతిలో భిక్ష పాత్రను ధరించి, శరీరమంతా బూడిదను రాసుకొని, పులితోలు మాత్రమే చుట్టుకొని స్మశానంలో ఉండే పిశాచాలతోనూ, రాత్రిపూట తిరగాడే రాక్షసులతోనూ సంచరిస్తూ ఉంటాడని దక్షుని అభిప్రాయం. తన అల్లుడు, గంజాయి తాగే సోమరి, ఎలాంటి జీవనోపాధి లేని, ఇల్లు, ఆస్తి, విద్యార్హతలు లేనివాడని ప్రపంచంతో, సంబంధం లేని వాడని తెలుసుకున్న కొద్దీ దక్ష ప్రజాపతికి తన అల్లుని పట్ల ఎగతాళి పెరిగింది. అట్టలు కట్టిన పొడుగాటి జుత్తుతో భిక్ష పాత్రను పట్టుకొని తిరిగే ఈ నిరుపేదను ప్రపంచానికే ప్రభువని చెప్తున్న ఋషులను దక్షుడు మూర్ఖులని, దుష్ట సలహాదారులని శపించాడు. కాబట్టి అతను గొప్ప యాగం చేయవలసి వచ్చినప్పుడు, అతను దేవతలందరికీ ఆహ్వానాలు పంపాడు, కాని ఉద్దేశపూర్వకంగా తన అల్లుడిని మినహాయించాడు. దాని ఫలితం వినాశనానికి దారితీసింది. సతీ, తన స్వామి పట్ల జరిగిన అవమానానికి దుఃఖంతో, ఆగ్రహంతో నిండిపోయింది, తన శరీరాన్ని త్యజించి, మనుష్య లోకం నుండి అదృశ్యమైంది. అప్పుడు మహాదేవుడు కోపోద్రిక్తుడు అయ్యాడు, మహా బలవంతుడైన ఆ విశ్వనాశకుడు, దక్షుని యాగాన్ని నాశనం చేసి, యాగశాలను ధ్వంసం చేసి, దక్షుడిని అతని యాగశాలలోనే చంపాడు.

*

భారత జాతీయ కాంగ్రెస్ అని పిలువబడే దక్షుడు భారతదేశంలో కూడా ఉన్నాడు. దక్షుని వలె ఇది ఒక గొప్ప శక్తి, అనేక సంతతితో ఉన్న ప్రజాపతి, పూర్తి గౌరవం, నిగ్రహం, జ్ఞానం, దేవతలచే కూడా ఎంతోగౌరవాన్ని పొందగలిగిన వాడు . ఈ దక్షుడికి కూడా అతను ప్రేమించిన ఒక కుమార్తె ఉంది, ఆమె యువ భారత దేశం. తన వివాహానికి సమయం వచ్చినప్పుడు, ఋషులు తనకు ప్రతిపాదించిన వరుడిని, భారతదేశ గమ్యమై ఆమెకు అదృష్ట

ప్రభువైన మహాదేవుని ఆమె వరించింది. పవిత్రమైన వారణాసిలో ఆమె మొదటిసారిగా మహాదేవుని ముఖాముఖిగా చూసి, ఆయనకు తనను తాను అర్పించుకుంది, అయితే వివాహం కలకత్తాలో స్వరాజ్యం, స్వదేశీ, బహిష్కరణ, జాతీయ విద్య అనే నాలుగు మంత్రాలతో పవిత్ర కలయిక సూత్రంగా జరిగింది. ఈ వివాహం దక్షునికి నచ్చలేదు, కానీ ఋషులు గంభీరంగా వున్నారు, సతి దృఢంగా ఉంది, కాబట్టి అతను దారిని ఇవ్వక తప్పలేదు. ఋషులను దక్షుడు నిర్మొహమాటంగా శపించాడు. "నిరాశ్రయుడైన బిచ్చగాడు, అతను తాగిన గంజాయి వలన సగం వెర్రివాడై, క్రూర మృగాలు, రాక్షసులతో కలిసి కొండలపై తిరుగుతూ ఉండేవాడు, సంస్కారం, జ్ఞానం, విద్య లేనివాడు, మాటలో మొరటుగా, మర్యాదలో కరుకుగా, వికార వస్త్రధారిగా ఉన్నవాడు, అనాథ, గతం, వర్తమానం భవిష్యత్తు ఏమి పట్టని, ఇలాంటి వాడిని నా సతీదేవికి ఏవిధంగా ఇచ్చారు? అయినప్పటికీ, ఈ ఉన్మాదులు అతన్ని ప్రపంచానికి ప్రభువుగా సర్వశక్తిమంతునిగా పిలుస్తారు. ఇంకా ఎన్ని రకాలుగా పిలుస్తారో!" కాబట్టి దక్షుడు తన దుఃఖాన్ని, కోపాన్ని దాచిపెట్టాడు, కానీ ప్రతీకారం తీర్చుకోవాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. మహాదేవుడు భారతదేశ గమ్యం, ఎప్పుడు మొరటుగా ఉంటూ, చేతిలో భిక్ష పాత్రను ధరించి తిరుగుతూ ఉంటాడు. అతడు నిర్ధనుడు, ఉండటానికి ఇల్లు అయినా లేని నిరాశ్రయుడు ఎప్పుడూ పులి చర్మాన్ని కట్టుకొని, ఒంటికి బూడిద రాసుకొని తిరుగుతూ ఉంటాడు. అతను పెళ్లికి వచ్చినప్పుడు, అతి భయంకర వేషంలో, దుష్ట సహవాసంతో, ఉన్మత్త ప్రేరణతో భంగు త్రాగి, "బం బం బందే మాతరం" అని బిగ్గరగా అరుస్తూ వచ్చాడు. అతను అప్రతిష్ఠుడు, ఇప్పటివరకు దక్షుడు సంపాదించుకున్న స్నేహితుల వంటి మర్యాదగల, సంస్కారవంతమైన పెద్దమనుషులతో సహవాసం చేయడానికి అనర్హుడు, అతడు అనాథ, శుద్ధి, శుచి లేనివాడు, వికృత వేషధారి, ప్రస్తుతం సరైన ఉనికి గాని, భవిష్యత్తులో సరైన ఉనికి ఏర్పరచుకోవడానికి స్పష్టమైన అవకాశాలు గాని లేనివాడు, అతని సహచరులు దండం పట్టుకుని మొరటుగా తిరుగుతుంటారు, వారు జాతీయ స్వచ్ఛంద సేవకులు. కానీ దక్షుని అభిరుచికి అనుగుణమైన సుందరమైన పెళ్లి పందిరిలో ఇతర మాయా రూపాలకు తావులేదు, అలాగే ఆ అసహ్యకర వ్యక్తి ఈ విశ్వానికి సృష్టికర్త మాత్రమే కాకుండా దానిని సంహరించే వాడు కూడా అని, భారతదేశ, ప్రపంచ విధిని తన చేతుల్లో పట్టుకున్న వ్యక్తి అని

దక్షుడు ఎలా గ్రహించగలిగాడు? మహాదేవుని సమర్ధత ఋషులకు మాత్రమే తెలుసు, ఋషుల ప్రయత్నాలకు వారిని అందరూ వారికున్న బాధలకు వారిని దార్శనికులని, ఉన్మాదులని పిలుస్తారు.

దక్షుడు పెళ్లయిన తర్వాత సంవత్సరంలో ఒక గొప్ప వార్షిక యాగాన్ని చేయ తలపోసి, దానిని చాలా వైభవంగా నిర్వహించడానికి పనులు ప్రారంభించాడు, అయితే అతను మహాదేవుని యాగం నుండి మినహాయించాలని నిర్ణయించుకున్నాడు, మునుముందు కోరదగని అల్లుడు దూరంగా ఉండేలా ప్రవేశ నియమాలను రూపొందించాడు. దాని ఫలితం అందరికీ తెలిసిందే. దక్షుడు మినహాయించాలని ప్రయత్నించిన భారతదేశ గమ్యం కోపంతో వచ్చి యాగ మందిర తలుపులను తట్టింది. దక్షుని కిరాయి మనుష్యులు అతనిని తిరిగి కొట్టడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు, అతను యజ్ఞ వేదిలోకి చొరబడి, యజ్ఞాన్ని విధ్వంసం చేసి అక్కడే దక్షుడిని చంపాడు.

*

అందరూ దక్షుని తరపున వేడుకొనగా, మహాదేవుడు అతనిని తిరిగి బ్రతికించాడని, కానీ దక్షుని తల కోసం వెతికితే దొరక్కపోవడంతో దురదృష్టవశాత్తూ ప్రజాపతి మొండానికి మేక తల పెట్టినట్లు కథనం. ఆధునిక దక్షుడు చనిపోయినప్పుడు, అతనిని పునర్జీవింపచేయాలనే కోరిక ఉంది, కానీ తల కనుగొనబడలేదు. కొందరు అది పోయిందని చెప్పారు, మరికొందరు దీనిని చెల్లిపోయిన అధికారంగా చెప్పి మరింత చట్టపరమైన భాషలో వాదించారు. దీని ప్రకారం, ఈ మేధావులు ఒక మేక తలని కనుగొని, దానిని ఒక మతం అని పిలిచి, దానిని దక్షుని భుజాలపై తగిలించి, అతని శరీరానికి ప్రాణం పోసి, మేషశిరంలో కాళ్లు లేని వికృత వైపరీత్యంగా భవిష్యత్తులో దక్షునిగా పంపబడతాడు. దురదృష్టవశాత్తూ వారు మేక తలను తప్పుడు రీతిలో పెట్టటం ద్వారా ఆ పనిని మరింత వింతగా చేసారు, తద్వారా దాని ముఖం వెనుకకు తిరిగింది, వికలాంగుడైన రాక్షసుడు తనను తాను ముందుకు నెట్టుకోవడానికి ప్రయత్నించినప్పుడు, అతని పురోగతి తిరోగమనమే, అతను ముందుకు వెళ్లడం అంటే వాస్తవానికి వెనక్కు వెళ్లడం, ఎందుకంటే అతని కళ్ళు గతం వైపు మళ్ళాయే కానీ భవిష్యత్తు వైపు కాదు.

పరాక్రమవంతుడైన మహాదేవుడు సతీదేవి మృతదేహాన్ని భుజాలపై మోస్తూ ప్రపంచ పునాదులను కదిలించే కరాళ నృత్యం చేశాడు. సతీ తన పాత శరీరాన్ని విడిచిపెట్టింది, కానీ ఆమె చనిపోయిందని మనుషులు అనుకున్నారు. కానీ ఆమె చనిపోలేదు, మనుష్యుల దృష్టి నుండి మాత్రమే తనను తాను ఉపసంహరించుకుంది. దేవతలు సతీదేవి శరీరాన్ని ముక్కలుగా చేసి, భారతదేశం అంతటా పడేలా చేశారు. ఈ విషయంలో కూడా పోలిక ఉంది, ఎందుకంటే కాంగ్రెస్ మరణానంతరం కాంగ్రెస్ పుత్రికగా ఉన్న భారత ఐక్యత వర్గాలుగా, సమూహాలుగా విడిపోవాలి. ఈ సంప్రదాయం ఇప్పటికే సంఘాలను అభివృద్ధి చేస్తోంది, రాబోయే కాలంలో జాతీయవాదులు కూడా సంఘాలుగా విడిపోతారు, వాటిలో కొన్ని మనకు వర్తించే ప్రస్తుత తీవ్రవాద హెూదాను అసంబద్ధం చేస్తాయి, భారతదేశ రాజకీయ జీవితం అరాచకంగా మారుతుంది. కానీ అది ఎప్పటికీ స్థిరంగా ఉండదు. గొప్ప ప్రయత్నము, బృహత్కాంక్ష, అసమాన ఆత్మత్యాగం ఉన్న ఎత్తైన పర్వత రాజుకు సతీ తిరిగి పుడుతుంది. ఆమె ఇదివరకుటి కంటే అందమైన, ఉత్తమ శరీరంతో మళ్లీ జన్మించి భయంకర తపస్సు ద్వారా ఆమె మరోసారి మహాదేవుని కలుసుకుని, సంతోషకర, ఉన్నత భవిష్యత్తు కోసం దివ్య విధానంలో, శుభశకునంగా వివాహం చేసుకుంటుంది. ఈ విషయం దేవుని పుస్తకంలో వ్రాయబడింది, దీనిని ఏదీ నిరోధించలేదు. సతీ మహాదేవుని వివాహం చేసుకుంటుంది, భారతదేశ జాతీయ జీవితం దాని దివ్య, శక్తివంతమైన గమ్యాన్ని చేరుకొని, దానిని స్వాధీన పరుచుకుంటుంది.

CWSA 6-7:1073-77 *శ్రీ అరవిందులు*

శివుడు రుద్రుడు:

ధీరత్వం ఉన్న వ్యక్తి ప్రతి సంఘటనను సూక్ష్మంగా చూడగలడు, అతను ఒకేసారి చూడలేకపోతే, ఆ సమస్య అంతిమ ప్రయోజనం (ఎందుకు సృష్టించబడిందో) కోసం, దానికి సంబంధించిన జ్ఞానోదయం కోసం వేచి ఉంటాడు; బాగా నిరీక్షిస్తూ, నిశ్చలంగా ఆలోచిస్తే, జీవిత పరమార్థం మనసులో మెదులుతుంది. ఒక అనంత ప్రయోజనం స్వల్ప విషయాలలోనూ, ముఖ్య విషయాలలోనూ, మంచి, చెడు సంఘటనల రూపంలోనూ బహిర్గతమవుతుంది:

సర్వజ్ఞ భగవత్ సంకల్పం పిచ్చుక పడిపోవడంలోనూ, చీమ మరణంలోనే కాకుండా, గొప్ప నగరాలను కూడా నాశనం చేసే భూకంపం లోను, వేలాది మందిని నిరాశ్రయులను చేసే వరదలలో తనను తాను వెల్లడి చేసుకుంటుంది.

రుద్రుడు, శివుడు తమను తాము ఒకే సత్యంగా బహిర్గతం చేసుకుంటారు. అప్పుడు యోగి భగవంతుడిని అన్ని జీవులలో మాత్రమే కాకుండా అన్ని సంఘటనలలోను చూడగలడు. వరద ఆయనే, భూకంపం ఆయనే, ఉన్నత జీవితానికి దారితీసే మృత్యువు ఆయనే, మనల్ని ఉన్నతమైన ఆనందానికి సిద్ధం చేసే బాధ ఆయనే. ఇది వాదనకు అందని విషయం, దానిని అనుభవించి తెలుసుకోవాల్సిందే. పరిపశ్యంతి ధీరాః అటువంటి దృష్టి ప్రశాంత హృదయానికి, కలవరపడని అవగాహనకు మాత్రమే సాధ్యమవుతుంది.

CWSA 13: 61-62 — *శ్రీ అరవిందులు*

శివుడు నూత్న సృష్టి

శివుడు - శక్తి

శ్రీమాత పలికినపుడు ఉల్లాసకరమైన, సంతోషకరమైన చిరునవ్వు ఆమె పెదవులపై తారట్లాడింది. నీవు ఇక్కడ ఉన్నందుకు అదృష్టవంతురాలివి. ప్రకృతి మాత ఇప్పుడిప్పుడే ఆధ్యాత్మికతతో కలసి పనిచేయడానికి తన పూర్తి సమ్మతిని తెలిపింది అని ఆమె అన్నారు.

తక్షణమే శ్రీమాత తమ ధ్యానంలో చూసిన హావభావాల చిత్రమంతా నా మనోఫలకం మీదికి వచ్చేసింది. ఆమె ఎందుకు ఆనందంగా ఉందో నాకు అవగతమయ్యింది.

అప్పుడే ఆమె వ్రాసింది నాకు చూపుతూ ఆమె పలికారు :

ఇదే నూతన సంవత్సర సందేశం కానుంది. అమ్మా! ఇది నీవెవరికి చెప్పకు.

నేను అలాగే ఒక మాట కూడా ఎవరికి చెప్పనని హామీ ఇచ్చాను.

ఆ సందేశం :

ఓ ప్రకృతీ! పదార్థమాతా!

నీవు సహకరించగలవని పలికావు.

ఈ విశేష సహకార శోభకు పారావారమే లేదు.

అప్పుడు శ్రీమాత నాకొక క్లుప్తమైన వివరణ ఇచ్చారు. తరువాత నా చేతుల్ని దగ్గరకు గట్టిగా కలిపి నా కళ్ళలోకి లోతుగా చూచారు. నన్ను చాలా సున్నితంగా కౌగిలించుకున్నారు. ఆమె నుండీ పుష్పాలను స్వీకరించి గోల్కొండ అతిథి గృహం వైపుకు వెళ్ళిపోయాను.

మరుసటి ఉదయం శ్రీమాత నాకు శివుణ్ణి, శక్తిని చిత్రించిన ఒక పెద్ద కార్డును పంపారు.

దానిపై ఇలా ఆమె వ్రాశారు :

ఆధ్యాత్మిక శక్తికి పదార్ధ ప్రకృతికి మధ్య ఒక సహకార పార్శ్వంగా దీనిని తీసుకోవచ్చు.

ఆ ముందు సాయంకాలం ఆమె చెప్పిన దానికి నేనొక నివేదికను పంపించాను అది :

ప్రకృతి ఎప్పుడూ తన స్వంత విధానాల్లోనే పోతుంది. ఆధ్యాత్మిక అంశాలు కూడా వాటి స్వంత మార్గాల్లోనే పోతున్నాయి. ప్రకృతి ఆధ్యాత్మికం రెండూ కలసి ప్రయాణించలేవు. ఇంతవరకూ వాటి మధ్య సయోధ్య లేదా సహకారం ఉండకపోవడమే కాక రెండింటి మధ్య ఎల్లప్పుడు పరస్పర వైరుధ్యం ఉంటుంది.

ఎప్పుడు నూతన సంవత్సరం ఆరంభమౌతుందో అప్పుడు అంతులేని సహకారం వాటి మధ్య ఉండబోతుంది. సమృద్ధి, హర్షోల్లాసం, వైభవం, మహత్వం వెల్లివిరియబోతుంది. అతి మానస లోకానికి చెందిన నూతన ప్రపంచం ఆవిర్భవించబడుతుందనే వాగ్దానం చేయబడుతుంది. ఎందుకంటే ప్రకృతి మాత పదార్థమాత 'నేను సహకరిస్తాను' అని చెప్పింది. కాబట్టి ప్రతి ఒక్కరూ ఆమెను ప్రేమించాలి.

మదర్ యూసెడ్ సో 8.11.57

శివుడు రూపాంతరీకరణ మార్గాన్ని సన్నద్ధం చేస్తున్నాడు. నీకు అయిన దర్శనం లక్ష్యానికి సంబంధించిన ఒక మార్గం. శివుడు సంసిద్ధంగా, ప్రకాశాన్ని కుమ్మరించే శక్తిగా, సాధకుడు ఇంకా పురోగమించడానికి సంసిద్ధంగా ఉన్నాడా అన్నది కూడా పరీక్షిస్తున్నాడు. ఇతడెప్పుడైతే ఆయనను సాగిపోనిస్తాడో ఇక నూత్న, ఉచ్ఛతర భావాలు, దైవీశక్తుల పురోగమన కవాతు, దేవతలు,

దేవతా శక్తుల ప్రసారం, ప్రకృతి రూపాంతరీకరణ, ఒక ఉచ్ఛతర చేతనలోకి అతివేగంగా జరిగిపోతుంది. ఈ శక్తుల గమనాన్నే నీ దర్శనంలో బహుశ చూచావు.

CWSA 30:155

శివుని కానుక

ఆ రోజులు నాకు గుర్తున్నాయి. అప్పుడు శ్రీ అరవిందులు ఇక్కడే ఉన్నారు. క్రింద హాల్లో సాధక బృందానికి ధ్యాన కార్యక్రమం నిర్వహించడానికి నేను క్రిందికి దిగి వెళ్ళేదానిని. అక్కడ వున్న స్తంభాలపై అంచుల్లో ఆ సమయానికి దేవతలొచ్చి కూర్చునే వారు. శివుడు, కృష్ణుడు, లక్ష్మి, త్రిమూర్తులు, ఇలా అంతా ధ్యానంలో పాల్గొనేందుకు వచ్చేవారు. వారిలో ఒకరు చిన్నగా, ఒకరు పెద్దగా ఉన్నారు. వారంతా క్రమం తప్పకుండా, నియమంగా నిత్యం వచ్చేవారు. అది ఒక రమణీయ దృశ్యం. కాని ఈ రకంగా పరాత్పరుణ్ణి ఆరాధించే పద్ధతి వారిలో లేదు. ఆ భావనతో వారికి పెద్ద ఉపయోగం కూడా లేదు. ప్రతి దేవత తన అస్తిత్వానికున్న రీతిని బట్టి తమ శాశ్వత దివ్యత్వం పట్ల ఎఱుకతో ఉన్నారు; ప్రతి ఒక్కరికి తాను ఇతరులందరిలాగా ప్రాతినిధ్యం వహించగలనని తెలుసు (అదే జనప్రియ ఆరాధనకు ఆధారం. ఒక ప్రత్యేక ఉపాసనా వర్గానికి చెందిన ప్రతి భక్తుడికి తన ఆరాధ్య దేవత ఒక మార్గమని పరిపూర్ణంగా తెలుసు అది వాళ్ళకీ తెలుసు) వారంతా ఒక వర్గంగా తమను భావించుకొంటారు. కాని అంతరాత్మిక జీవనం అందించే గుణగణాలు వారిలో లేవు. అంటే ఒక లోతైన ప్రేమ, ప్రగాఢమైన సానుభూతి సమైక్యతా భావనలాంటివి వారిలో ఉండవు. వారు వారికున్న ప్రత్యేక దివ్యత్వం పట్ల మాత్రమే ఎఱుకతో ఉంటారు. వారికంటూ నిర్దిష్టమైన కదలికలుంటాయి. ఉపకరణాలుగా ఉందామనే భావన గాని, పరాత్పరుని పట్ల ఈ విధమైన విధేయమైన ఆరాధన గాని వారికుండదు. వారు పరమాత్మకు ప్రాతినిధ్యం వహిస్తున్నామని భావించరు. కాబట్టి ప్రతి దేవత తన ప్రత్యేక ప్రాతినిధ్య భావనతో పూర్తిగా తృప్తిపడిపోతాడు.

కానీ దీనికి కృష్ణుడు మినహాయింపు... **1926**లో నేనొకవిధమైన అధిమానసిక సృష్టిని ప్రారంభించాను. ఈ భూమి మీదకు, ఈ పదార్థంలోకి

అధి మనస్సును తీసుకొచ్చాను. (రకరకాల అద్భుతాలు సంభవించడం ప్రారంభమయ్యింది) నేనే ఈ దేవతలనందరినీ అవతరించమని, వారంతా ఒకే దేహంగా వారిని వారు ఏకీకృతమవ్వమని అడిగాను (వారిలో కొందరైతే దానిని ససేమిరా ఒప్పుకోలేదు) మంచిది. నా ఈ నయనాలతో స్పష్టంగా కృష్ణుణ్ణి చూచాను. ఆయన నిరంతరం శ్రీ అరవిందులతో సత్సంబంధంతో, సన్నిహితంగా ఉంటున్నాడు. ఆయన శ్రీ అరవిందుని దేహంలోకి దిగి రావడానికి సమ్మతించాడు. అది నవంబర్ **24**, "మదర్"కి ఆరంభం. (**1926** సంవత్సరం నుండీ శ్రీ అరవిందులు అధికారికంగా 'మదర్'ను 'మదర్'గా సాధకులకు పరిచయం చేశారు. అంతకు మునుపు మదర్‌ను శ్రీఅరవిందులు 'మిర్రా' అని సంబోధించేవారు.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, ఆగష్టు 2, 1961

రూపాంతరీకరణను సాధించే మూడు విధానాలు :

రూపాంతరీకరణ అనే ప్రశ్న విషయంలో, మూడు రకాల విధానాల ద్వారా దానిని సాధించవచ్చు. అవి మూడు మార్గాలు. దానిని పూర్తి చేయడంలో ఈ మూడింటిని జోడించాలి.

మొదటిది : సహజంగానే చాలా ముఖ్యమైన మార్గం, అదే ఆధ్యాత్మికం అని పిలువబడుతుంది. ప్రేమ, చేతన, శక్తికి చెందిన చేతనతో సంపర్కం. అవును, అదే, ఈ మూడు పార్శ్వాలు. పరమోచ్చ ప్రేమ -చేతన - శక్తి. దానితో సంపర్కం, దానితో ఏకమవ్వడం. అంటే తత్‌ను అందుకోగల్గేలా సమస్త భౌతిక కణాలను సమర్పించుకోవడం. తత్‌ను అభివ్యక్తీకరించడం 'తత్'గా ఉండటం. తక్కిన అన్ని సాధనాల్లోనూ ఇది సబలమైనది, అత్యావశ్యకమైనది.

ఒక మార్మికమైన మార్గం ఉంది. అది అన్ని మధ్య స్థిత లోకాలు జోక్యం చేసుకొనేలా చేస్తుంది. మధ్యస్థాయి ప్రాంతాలు, మూర్తిమత్వాలు, శక్తులకు చెందిన సవివరణాత్మక జ్ఞానం, అది అన్నింటిని వినియోగించుకుంటుంది. అక్కడ వ్యక్తి అధి మనస్సుకు చెందిన దివ్యత్వాలను ఉపయోగించుకొంటాడు. ఇది రెండవ మార్గం. శివుడు, కృష్ణుడు, మాతృ స్వరూపంలోని అన్ని పార్శ్వాలు - ఈ రెండవ మార్గానికి చెందినవే.

ఇక పైన ఉన్నత మేధోపరమైన విధానం. అది విజ్ఞానాన్ని అధిగమించే ఒక శక్తికి బహిర్ ప్రసారం. అది దిగువ నుంచే సమస్యను పట్టుకొంటుంది. దీనికి, దీనికంటూ ప్రాముఖ్యత ఉన్నది. సవివరంగా చేబూనే ఒక దృక్కోణం నుండీ ఈ విధానం అంచనాలను కుదించేసి ఒక తిన్ననైన, విశదమైన కార్యాన్ని గైకొనివస్తుంది. ఈ మూడు విధానాలు సమైక్యపర్చబడితే చాలా స్ఫుటంగా కార్యగతి వేగవంతమౌతుంది.

మొదటి విధానం లేకుండా ఏదీ సాధ్యం కాదు. అది లేకపోతే తక్కినవన్నీ భ్రామికమౌతాయి. అవి ఏ గమ్యాన్ని చేర్చలేవు. అనిర్దిష్టంగా అక్కడే గిరగిరా తిరుగుతుంటావు. ఆ రెండింటికి దీనిని తొడిగితే అప్పుడు కార్యం చాలా స్పష్టంగా, ఖచ్చితంగా, నేరుగా, వేగవంతంగా జరుగుతుందని అనుకొంటున్నాను.

CWM 11:60

భగవంతునిగా శివుడు

కాళిక

ఈ రోజు ప్రార్థన చేస్తున్నపుడు కాళీమాత చిత్రాన్ని చూశాను. ఆమె నల్లగా, నగ్నంగా శివుని వీపు మీద కాలు పెట్టి నిలబడి వుంది. ఎందుకు కాళీమాత అటువంటి రూపంలో కనిపిస్తుంది, ఏ తలంలో ఆమె ఇలా కనపడుతుంది?

ప్రాణికంలో అలా కనిపిస్తుంది. ఆమె నాశనం చేసే శక్తి అయిన కాళిక, కష్టాలతో వున్న అజ్ఞానంలోని ప్రకృతిశక్తికి సంకేతం, వాటి నుండి బయటపడటానికి చేసే ఒక అంధ సంఘర్షణలో ప్రతిదానిని అణగదొక్కుతూ, విచ్ఛిన్నం చేస్తూ తనపాదం దైవం మీద నిలదొక్కుకునేవరకు అలా చేస్తుంది.- అప్పుడు ఆమె తనలోకి తాను ప్రవేశిస్తుంది, నాశనకార్యం పూర్తవుతుంది.ఈ సంకేతప్రాముఖ్యత అది.

CWSA 32:68-69

దేవతల చిత్రాలు

నేను ఎక్స్‌తో జరిపిన సంభాషణలో ఏథెన్సా మహేశ్వరికి ప్రతినిధి లేదా ఒక రూపం అన్నాడు. శివుని వంటి దేవతల గురించిన నా దర్శనాలు కొన్ని

మానవరూపాలను పోలి వున్నాయి, కానీ ఇది మానవమనసుకు సంబంధించిన తలాల మీద చూడటం వల్ల, నా మనసు ఆవిధంగా చూడటం వల్ల అయివుండ వచ్చు. పదార్థ సృష్టికి ముందు ప్రాణిక, మానసిక ప్రపంచాలు ఉనికిలో వున్నాయి, దానికి ముందు ఉన్నత ప్రపంచతలాలు ఉన్నాయి. అయితే ఈ తలాలపై దేవతలు రూపాలతో, ఆకారాలతో వున్నారా లేక కేవలం రూపాలు లేకుండా నిర్వ్యక్తికశక్తులలా వున్నారా?

దేవతలకు సంబంధించినంతవరకు వారు సమ్మతించిన రూపాలను మనిషి రూపొందించవచ్చు : కానీ ఈ రూపాలు కూడ ఆ దేవతకు చెందిన తలం నుండి మనిషిని ప్రభావితం చేస్తాయి. సమస్త ప్రకృతికి రెండు పార్శ్వాలు వున్నాయి, రూపసహితము, రూపరహితము. దేవతలు కూడ రూపరహితంగా వున్నా రూపాలు కలిగి వుంటారు., కానీ ఒక దేవాధిపతి అనేక రూపాలు తీసుకోవచ్చును, ఇక్కడ మహేశ్వరి , అక్కడ పలాస్ ఎథెనా. మహేశ్వరికి గల అల్పస్థాయీ ప్రకటనల్లో దుర్గ, ఉమ, పార్వతి, చండి తదితరులు. దేవతలు మానవరూపాలకు మాత్రమే పరిమితం కాదు- మనిషి కూడ వారిని ఎప్పుడూ మానవరూపాలలో మాత్రమే చూడడు.

CWSA 32:66-67

స్థితి, గతి అన్నవి ఏకత, బహుళతల లాగ కేవలం నిరపేక్షతకు చెందిన మన మానసిక ప్రాతినిధ్యాలు అని మనం గుర్తుంచుకోవాలి. నిరపేక్షత ఏకతకు, బహుళతకు అతీతమైనట్లుగా స్థితికి, గతికి కూడ అతీతం. కానీ ఇది ఏకతలో, స్థిరంలో తన శాశ్వతస్థిరతను తీసుకుని, అలాగే గతిలో, బాహుళ్యతలో అనంతంగా, అచింత్యంగా, సురక్షితంగా తన చుట్టూ తాను తిరుగుతుంది. ప్రపంచ-అస్తిత్వం పరమశివుని ఆనంద తాండవం, అది భగవంతుని దేహాన్ని అసంఖ్యాకంగా బహుళీకరించి చూపుతుంది. ఇది ఆ స్వచ్ఛమైన అస్తిత్వాన్ని ఖచ్చితంగా ఎక్కడ ఏదిగా ఎప్పటికీ వుందో, ఎప్పటికీ వుంటుందో అక్కడ దానిగానే విడిచిపెడుతుంది. దాని ఏకైక సమగ్ర లక్ష్యం నర్తించడంలోని ఆనందమే.

కానీ మనం నిరపేక్షము తన స్వరూపంలో స్థితికి, గతికి ఆవల, ఏకతకు, బహుళతకు ఆవల వర్ణించలేము, లేదా ఆలోచించలేము గనుక ఇది మన వ్యాపకం కాదు- మనం ఈ ద్వివిధ వాస్తవాన్ని అంగీకరించాలి, శివశక్తులను

సమ్మతించాలి, ప్రమాణాప్రమాణాలు వర్తించని , ఏకము, స్థిరము అయినటువంటి దేశకాలరహిత శుద్ధసత్తు దృష్ట్యా దేశకాలాలలో ఈ కొలవశక్యం గాని చలనం ఏమిటి అన్నది తెలుసుకోవడానికి అన్వేషించాలి. స్వచ్ఛమైన హేతువు, అంతఃస్ఫూర్తి, అనుభవాలు శుద్ధసత్తను గురించి, సత్‌ను గురించి, ఏమి చెప్పాలనుకుంటున్నాయి అన్నది చూశాము అయితే శక్తి గురించి, చలనం గురించి ఏమి చెబుతాయో చూద్దాం.

మొట్టమొదట మనల్ను మనం వేసుకోవలసిన ప్రశ్న ఆ దివ్య క్రియాశక్తి కేవలం శక్తేనా, గతికి సంబంధించిన మేధోరహిత ఊర్జం మాత్రమేనా? లేక దాని నుండి ఉద్భవించినట్లుగా కనిపించే చైతన్యం, మనం నివసిస్తున్న ఈ భూప్రపంచంలో ఇంద్రియగోచర ఫలితాలలో ఒకటి మాత్రమే కాదు, దాని స్వీయ సత్యము, రహస్యము అయిన స్వభావమా? వేదాంతపరిభాషలో దివ్యక్రియా శక్తి కేవలం ప్రకృతి, చర్యసంబంధ చలనం, క్రమవిధానమా? లేక ప్రకృతి సృష్ట్యాత్మక స్వ-చేతనకు చెందిన తన స్వభావశక్తిలో నిజంగా చిత్ శక్తేనా? మిగిలినదంతా ఈ మూలసమస్య పైనే ఆధారపడుతుంది.

CWSA 21-22:85-86

శివుడు, బుద్ధుడు

అమ్మా ! బుద్ధుని గురించి నాకు ఒక ప్రశ్న వుంది.దైవం భూమి మీద జీవించగలడని చూపడానికే అవతారం భూమి మీదకు వస్తాడని మీరు చెప్పారు. అయితే ఆయన దానికి వ్యతిరేకమైనదానిని ఎందుకు బోధించాడు ? ఆయన అవతారమా, కాదా?

అది!.... కొంతమంది ఆయన అవతారమని అంటారు, కొంతమంది కాదంటారు. కానీ నీకు సత్యం చెప్పాలంటే.....

దైవం ఏదైనా చేయగలడని నిరూపించడానికి అవతారంగా భూమిమీదకు వస్తాడని భావిస్తున్నాను ఇది మొదటిది... ఇది ఎక్కువగా పదాలతో నిరూపణ చేయడానికి కాదు, ఒక నిర్దిష్ట సాక్షాత్కారాన్ని నిరూపించడానికి ఒక రూపాంతరీకరణాత్మక, విధ్వంసాత్మక పార్శ్వంకన్నా నిర్మాణాత్మకమైనది, రక్షించేది అయిన భగవంతుని దృక్పథమిది. భారతదేశానికి తెలిసిన పేర్లను ఉపయోగించాలని చూస్తే అవి విష్ణువు అవతారాలనుకుంటాను, అవి దైవం భూమిమీదకు రాగలడని నిరూపించడానికి వచ్చినవి : శివుడు అభివ్యక్తమైన

ప్రతిసారి ఇలాగే, మాయకు వ్యతిరేకంగా పోరాడటానికి, అక్కడ వున్నదాన్ని ధ్వంసం చేయడానికి ప్రయత్నించిన వ్యక్తులలో అభివ్యక్తమయ్యాడు.

బుద్ధుడు కూడా అట్లా ఒకరని భావించడానికి నావద్ద కారణాలున్నాయి. ఖచ్చితంగా చెప్పాలంటే శివుని శక్తిలోని కొంతభాగాన్ని ఆయన ప్రకటించాడు. అదే దయ, సమస్త దుఃఖాన్ని అదేవిధంగా అర్థం చేసుకోవడము, నాశనం చేసే అదే శక్తి- స్పష్టంగా రూపాంతరం చెందించే ఉద్దేశ్యంతో, నిర్మించడానికి బదులు నాశనం చేస్తాడు. ఆయన కార్యం నిర్మాణాత్మకంగా కనిపించదు, మనుష్యులను అహంకారపూరితంగా వుండవద్దని ఆచరణాత్మకంగా బోధించడం చాలా అవసరం; ఆ దృక్పథంలో ఇది అత్యావశ్యకం. కానీ లోతైన సిద్ధాంతంలో అది భూరూపాంతరీకరణకు ఎక్కువగా సహాయపడలేదు.

నేను చెప్పినట్లుగా ఉన్నతచైతన్యం పృథ్వి జీవనంలోకి దిగి రావడానికి సహాయపడే బదులు, అది లోతైన చైతన్యం వేరుకావడాన్ని బలంగా ప్రోత్సహించింది, బాహ్యప్రకటన మొత్తంలో ఇది మాత్రమే నిజమైనదని అతడు చెప్పాడు.

CWM 7:292-93

పురాణాలలోని దేవతలు

మారుతూ నిలబడే ఈ క్రమం ఏ సిద్ధాంతాన్ని కూడ నాశనం చేయడంతో ముందుకు కదలదు, ముఖ్య వైదిక రూపాలు, ఇతర ప్రత్యామ్నాయాలు క్రమీణ అంతరించిపోవడం ద్వారా ముందుకు కదులుతుంది. అక్కడ సంకేత రూపాంతరీకరణ, కర్మకాండ, ఆచారము లేదా కొత్తగా శిక్షణ పొందిన రూపాల ఒక ప్రత్యామ్నాయము, యధార్థ విధానంలో కేవలం సూచనలైన విషయాల ఒక ఉద్భవం, యధార్థ భావనా బీజం నుండి అపూర్వ భావజాల రూపాల అభివృద్ధి వుంది. ప్రత్యేకంగా అక్కడ ఇంకా ఎక్కువ విశాలము, లోతు అయిన అంతరాత్మిక, ఆధ్యాత్మిక అనుభవం వుంది.మొదట్లో వారు తమ బాహ్యవైశ్విక జ్ఞానం చేత నిలబడ్డారు కానీ త్రిమూర్తులనబడే బ్రహ్మ,విష్ణు, మహేశ్వరుల చేత కప్పబడి, ఆ తర్వాత మొత్తంగా అంతరించారు. బాహ్య సాంకేతిక దృక్పథాలలో ఒక లోతైన సత్యాన్ని, ఆధ్యాత్మిక అనుభవ విస్తారశ్రేణిని, ఒక గాఢ అనుభూతిని, ఒక విశాల భావనను ప్రకటించే ఒక నూతన సర్వదేవతల ఆలయం కనిపించింది. వేద యజ్ఞం కేవలం విచ్ఛిన్నమైన, తగ్గించే ముక్కలుగా

కొనసాగింది. యజ్ఞశాల స్థానంలో దేవాలయం వెలసింది : యజ్ఞ సంబంధ కర్మకాండ పూజించే దేవాలయ సదాచారంగా రూపాంతరం చెందింది. మార్పుచెందే మానసిక దేవతల అస్పష్ట చిత్రాలు ఇద్దరు గొప్ప దేవుళ్ళైన శివుడు విష్ణువు, వారి శక్తులు, వారి సంతానాల స్పష్టమైన భావనారూపాల్లోకి వ్యక్తమైన మంత్రాలలో రూపం తీసుకున్నారు. భౌతిక చిత్రాలలో స్థిరపడిన ఈ నూతన భావనలు ఆంతరిక ఆరాధనకు, బాహ్య పూజకు ఆధారంగా మారి యజ్ఞ స్థానాన్ని భర్తీ చేశాయి. వేద మంత్రాల ఆంతరిక జ్ఞానమైన అంతరాత్మిక, ఆధ్యాత్మిక మార్మిక కృషి ఇంకా తక్కువ గాఢ ప్రకాశంలో అదృశ్యమయ్యింది. కానీ ఇంకా విశాలంగా, సమృద్ధిగా, పౌరాణిక, తాంత్రిక, యోగాలకు చెందిన క్లిష్ట మానసిక ఆధ్యాత్మిక ఆంతరిక జీవితంలోకి అంతర్థానమయ్యింది.

CWSA 20:208-209

దేవతలు స్వతంత్రులు

కనుక ఈ దేవతలు వారి వారి స్వీయ శక్తులతో స్వతంత్రులు, వారికిఇష్టమైనది చేసే స్వేచ్ఛ వుంది.

నేను ఇంకో ఇంట్లో ఉన్నపుడు (ఇక్కడ కాదు) శివునితో ఎక్కువగా సన్నిహితంగా ఉన్నాను. భూమి మీద అభివ్యక్తమవ్వమని ఆయన్ను అడిగాను, “నేను అలా చేయలేను. అతిమానస జాతి భూమిపైన వున్నపుడు మాత్రమే నేను వస్తాను.” అన్నాడు. ఇక నేను చెప్పడానికి ఏమి లేదు, ఆయన స్వతంత్రుడు.

నేను ఈ భూమిమీద జన్మించినప్పటి నుండీ ఈ దేవీదేవతలు స్థిరంగా నాతో వున్నారు.

పాతరోజుల్లో నేను వరండాలో నడుస్తుంటే కృష్ణుడు నాతో పాటుగా నడిచేవాడు.

నూతన సృష్టిలో, అతిమానస నూతన ప్రపంచంలో ఈ దేవీదేవతలు మనుష్యులకు సహాయం చేస్తారని నాకు తెలుసు.

*మదర్ యు సెడ్ **25-02-1966***

నిర్వ్యక్తికత, వ్యక్తికత

జగత్ భూమికలో సైతం, ఈ రెండు పార్శ్వములలో ఏదో ఒక దాని ద్వారా మనం సదా దైవాన్ని సమీపిస్తున్నాం. భగవంతుడు సత్యం, న్యాయం, ధర్మం, శక్తి, ప్రేమ, ఆనందం, సౌందర్యంగా మనం భావించవచ్చు, సంవేదించవచ్చు, చెప్పవచ్చు. ఒక విశ్వజనీన శక్తిగా, లేక ఒక విశ్వజనీన చేతనగా ఆయనను మనం దర్శించవచ్చు. కాని ఇది కేవలం నిరాకార అనుభవం మాత్రమే. స్వయంగా మనం కేవలం గుణాల చేత లేక శక్తుల లేక ఒక మనోవిజ్ఞానపరమైన పరిమాణానికి సంబంధించిన ఒక సంఖ్య కాదు, కాని ప్రకృతిలో ఒక జీవిగా ప్రకటితమౌతున్న వారమైనట్లే, దైవం కూడా ఒక వ్యక్తి, ఒక సచేతన పురుష, ఆవిధంగా అతడు తన స్వభావాన్ని మనకు వ్యక్తం చేస్తాడు. ఋజు ప్రవర్తన గల ఒక భగవంతునిగా, ప్రేమ, కారుణ్యాల ఒక భగవంతునిగా, శాంతి, పరిశుద్ధతల ఒక భగవంతునిగా, ఈ స్వభావానికి సంబంధించిన విభిన్న రూపాల ద్వారా మనం ఆయనను ఆరాధిస్తాం. ఆ విధంగా ఆయనను ఆరాధించే మూర్తిత్వ రూపానికి సంబంధం లేనివిగా మనం ఎడంగా పెట్టే ఇతరమైనవి కూడా దైవంలో వున్నాయనేది సుస్పష్టం. ఏ మాత్రం జంకులేని ఆధ్యాత్మిక దర్శనం, అనుభవ ధైర్యంతో మరింత కఠినమైన లేక భయంకర రూపాలలో కూడా ఆయనను మనం కలుసుకోవచ్చు. ఇందులో ఏ ఒక్కటీ సమస్త దివ్యత్వం కాదు. అయినప్పటికీ ఆయన మూర్తిత్వపు ఈ రూపాలు, ఆయనకు సంబంధించిన నిజమైన సత్యాలే. తక్కినదానినంతా తన వెనుకకు నెట్టివేసినట్లు మనతో ఆయన ఈ మూర్తిత్వాలలో మనల్ని కలుస్తాడు, మనతో వ్యవహరిస్తున్నట్లు కన్పిస్తాడు. ఆతడు విడివిడిగా ప్రతి ఒక్కటీ, అన్నీ కలిపి కూడా. ఆతడు విష్ణువు, కృష్ణ, కాళి, మానవీయతలో ఆతడు, క్రీస్తుమూర్తిత్వంగా, లేక బుద్ధిని మూర్తిత్వంగా మనకు తెలుపుకుంటాడు. మన ప్రథమ, కేవలం కేంద్రీకృతమైన దర్శనాన్ని దాటి ఆవలకు చూచినపుడు, విష్ణువు వెనుక, శివుని సమస్త మూర్తిత్వాన్ని, శివుని వెనుక విష్ణువు సమస్త మూర్తిత్వాన్ని చూడగలం. ఆ మూర్తిత్వం ద్వారా తనను తాను అభివ్యక్తం చేసుకొనే అనంతగుణుడు, అనంత దివ్యమూర్తిత్వం ఆయన. ఒక పరిశుద్ధ ఆధ్యాత్మిక నిర్వ్యక్తికతలోనికి లేక నిర్వ్యక్తిక పరమాత్మ భావన సమస్తానికి ఆవలకు ఉపసంహరించుకొని, ఒక ఆధ్యాత్మికీకరించబడిన

నాస్తికతను లేక అజ్ఞేయవాదాన్ని సమర్థిస్తున్నట్లు కన్పిస్తాడు. ఆతడు మనిషి మనసుకు ఒక 'అనిర్దేశ్యం'గా తయారవుతాడు. కాని ఈ తెలియరాని దాని నుండి, ఇచట తనను తానభివ్యక్తం చేసుకొన్న సచేతన పురుష, దివ్యవ్యక్తి ఆయన; ఇంకా ఇలా అంటాడు "ఇది కూడా నేనే, మనసు దృష్టికావల ఇచ్చట కూడా ఆతడు నేనే, పురుషోత్తముడను"

CWSA 23:585-586

ఇష్టదేవత

కృష్ణుడు, శక్తి, శివుడు మధ్య 'యక్స్'కు గల అంతర్వివేకానికి సంబంధించిన సందేహాలకు, చిరునవ్వు చిందించకుండా ఉండలేక పోతున్నాను. కేవలం దైవానికి మాత్రమే సంబంధించిన ఒకటి, లేక రెండు రూపాలకు మనిషి ఆకర్షితుడైతే మంచిదే. కానీ ఏకకాలంలో అనేక రూపాలకు ఆకర్షితుడైతే వానిని గురించి అతడు బాధపడవలసిన అవసరం లేదు. ఒక కొంత అభివృద్ధి చెందిన మనిషి స్వభావంలో అవశ్యం అనేక పార్శ్వాలుంటాయి. విభిన్న పార్శ్వాలు అతనిలో విభిన్న మూర్తిత్వాలనాకర్షిస్తాయి లేక పాలిస్తాయి. సర్వమూ ఎవరి అభివ్యక్తులో ఆ ఏకైక దైవం, ఏకైక ఆ దివ్యశక్తిలో వాటన్నింటినీ అతనామోదించి సమరసం గావించగలడు.

శివుడు తపస్సు ప్రభువు, శక్తి తపశ్శక్తి

ఒక భగవత్తత్త్వంగా కృష్ణుడు ఆనందానికి, ప్రేమకు, భక్తికి ప్రభువు.

దేవి దైవశక్తి - దైవం చిత్ శక్తి, లోకాల తల్లి, మహా ఊర్జం. సమస్త శక్తులు ఆమెవే. కొన్ని సమయాలలో దేవి శక్తి అంటే విశ్వజనీన ప్రపంచ మహాక్రియా శక్తి, కాని ఇది మహాశక్తిలో ఒక పార్శ్వం మాత్రమే.

మహాకాళి, కాళి ఒకటి కాదు, కాళి కొంచెం తక్కువరూపం. ఉన్నత స్తరాలలో మహాకాళి మామూలుగా బంగారు వర్ణంలో దర్శనమిస్తుంది.

CWSA 28:459-60

భారతీయ సంప్రదాయపు వేదకాలానంతర దేవుళ్ళు

ఏకైక జగదధిదేవత మూడు శక్తులు, మూర్తిత్వాలు బ్రహ్మ, విష్ణు, శివ.

రూప నిర్మాణము, సృష్టి వెనుక నిలిచియుండు దైవశక్తి బ్రహ్మ. సృష్టికర్తగా విష్ణువు సాంప్రదాయకంగా లయకారుడైన శివసైతం. మొత్తం ముప్పురు భగవంతుళ్ళు తరచుగా విశ్వాన్ని సృజించేవారుగా చెప్పబడ్తున్నారు.

శివునకు, అధిమనస్సుకు మధ్య ప్రత్యేకమైన సంబంధమేమీ లేదు. భగవంతుళ్ళందరి కన్నా ఉన్నత తర ప్రాంతం అధిమనస్సు.

మహా శివ అంటే, మామూలుగా శివుడు అని పూజించబడే శివుని కంటే ఒక మహనీయ అభివ్యక్తి - ఒక మహనీయ దైవ అభివ్యక్తికి సంబంధించిన సృజనాత్మక తాండవం.

CWSA 28:459-60

భారతీయ కళల్లో శివుడు

అభివృద్ధికి సంబంధించిన ఒకానొక దశలో మన కళారంగం, లేక సాహితీ రంగం ఉపయోగించిన సంకేతాలు, సంప్రదాయాల యెడల అతిశయించిన గౌరవం చూపించడానికి ఐరోపీయ భావాలచే ఆక్రమించబడని భారతీయులు సైతం మొగ్గు చూపడమనేది గొప్ప కళను ప్రశంసించడంలో మరో అవరోధం అయ్యింది. ఉదాహరణకు శివుని వర్ణించడంలో లేక కాళిని వర్ణించడంలో ఒక ప్రత్యేక విధానానికి అలవాటు పడి వున్నాను. మరో విధాన్ని దేన్నైనా నేను తిరస్కరిస్తాను. నా అభిప్రాయాలతో కళాకారునికేమీ సంబంధం లేదు. శివుని లేక కాళి సారభూత సత్యాన్ని అతడు చిత్రించాలి. అది వారి శివతత్త్వాన్ని, లేక కాళీ తత్త్వాన్ని తయారు చేస్తుంది. ఇతరుల దర్శనాన్ని అనుకరించవలసిన బాధ్యత అతనికుండదు. శివుని, కాళిని అతను మరో విధంగా దర్శించి ఉంటే దానికే అతడు విశ్వాసపాత్రుడై ఉండాలి. దేవుళ్ళను, గడ్డం లేక మీసం లేకుండా చిత్రించడంను గురించి, దానిలోని ఔచిత్యాన్ని గురించి రూపానికి, నియమానికి, బానిసత్వ ధోరణితో బ్రతకడం, ఇది సాహితీ ధోరణికి ఒక ఉదాహరణ. భగవత్తత్వాన్ని తయారు చేసేది మీసమా లేక గడ్డమా లేక సంకేతమా అనే దాన్ని సాహితీవేత్త చూడడు. అతడు చూసేది దివ్యమైన మహనీయతను, అమరమైన శక్తి, సౌందర్యాన్ని, శౌర్యాన్ని, పరిశుద్ధత లేక ఆంతరిక శాంతిని. అదిగో ఆ అధి దైవత్వాన్ని కళాకారుడు గీయాలి, రంగులలో చిత్రించాలి. అతను ధ్యానంలో దర్శించిన రూపాల నుండి యెంచుకొన్న దానికే బద్ధుడై ఉండి చిత్రించాలి. ఆతని కళాత్మక వివరణ, జాతి ఆలోచనలలో, ఊహలలో విడదీయలేని స్థానాన్ని

సంపాదిస్తుందా లేదా అనేది జాతిలో దానిశక్తిని లోతైన దృష్టిని జాగృతం చేస్తుందా లేదా అనేది దానిమీద ఆధారపడి ఉంటుంది. మనం గట్టిగా కోరేదంతా అది ఒక నిజమైన భగవంతుడు ఒక నిజమైన శివుడు, ఒక నిజమైన కాళి, అతని ఆలోచన చంచలత లేక ఏదో ఇలా వచ్చి అలాపోయే ఆతని విద్య, లేక కళాత్మక నేపథ్యంలో పెరిగినదానిని సాకారం కాకుండా ఉండాలనే తనలోనే ఉన్న జ్ఞాన ఊట మూలం దగ్గరకాతడు వెళ్ళాలి లేక స్వేచ్ఛకై ఆతనికి హక్కు ఎక్కడ లేదో అక్కడిదాకా పోవాలి. సత్యాన్వేషణే స్వేచ్ఛకు గల షరతు అని ఇప్పటికే చెప్పాం. ఉన్నత లక్షణ స్థానాన్ని తన ఊహ ఆక్రమించేటట్లు కళాకారుడు అనుమతించకూడదు.

CWSA 28:466-67

భగవంతుళ్ళ అవతారం, విభూతులు

అంతరాత్మ కేంద్రమైన దివ్య విష్ఫులింగం (నిప్పురవ్వ) దేవతలలో ఉండదు. ఎందుకనంటే భువిపై మాత్రమే, పదార్థ విశ్వాన్ని గురించి సైతం నేను చెప్పడం లేదు. భువిపై మాత్రమే దివ్య ప్రేమ అవతరణ జరుగుతుంది. అది పదార్థ కేంద్రంలో దివ్య సన్నిధి మూలం. వారికి చైత్య పురుష లేదు గనుక సహజంగానే, వారికి చైత్యపురుష తెలియదు. చైత్య పురుషానుభవం కోసం, వారిలో ఎక్కువమంది లేక, కొంతమంది భౌతిక దేహాన్ని స్వీకరించాలని కోరుకుంటారు.

సంపూర్ణంగా దిగిరాకుండా, ఒక నియమంలాగా వాళ్ళు ఆ పనిని పాక్షికంగా అంటే తమ నుండి ఒక ప్రతిరూపాన్ని పంపడం ద్వారా చేస్తారు. ఉదాహరణకు వివేకానందుడు శివుని ఒక అవతారంగా ఒక విభూతిగా చెప్పారు. కానీ స్వయంగా శివుడు అతిమానస ప్రపంచంతో పాటు తాను భువిపైకి వస్తానని స్పష్టంగా ప్రకటించాడు. అదీగాక దాదాపు ఈ జీవులన్నీ అభివ్యక్తమౌతాయి. వాళ్ళు ఆ క్షణం కోసం వేచి చూస్తున్నారు. ప్రస్తుతం ఎట్టి సంఘర్షణ, అజ్ఞానాలను వారు కోరుకోవడం లేదు.

CWM 10:202-03

సాకారం-నిరాకారం

వ్యక్తి రూపమైన దానిపై తన ఏకాగ్రతను స్థిరంచేస్తూ, ప్రపంచంలో ప్రపంచానికి ఆవలవున్న వాటి ద్వారా దానిని కొనసాగించుకుంటూపోయే భక్తుడు, వ్యక్తిరూప భగవంతుడినే ధృవీకరిస్తాడు, నిర్వ్యక్తికమైన దానిని

తిరస్కరించ, లేక నిర్లక్ష్యం చేయ మొగ్గుచూపుతాడు. ద్వివిధ దృవీకరణలూ సత్యమే, ద్వివిధ తిరస్కారాలూ అసత్యమే. ఏ ఒక్కటీ రెండవదానికంటే గొప్పది కాదు. వ్యక్తిరూపాలలో శివుడు, విష్ణువు కంటె లేక శివునికంటె విష్ణువు, లేక సర్వ-పురుష, కృష్ణుడు లేక కాళి కంటె గొప్పకానట్లు నిర్వ్యక్తిమైనది, వ్యక్తిరూపమైన దానికంటె గొప్పకాదు. పార్శ్వములకు బంధించుకొని ఆతని ఆత్మాభివ్యక్తిలో భగవంతుని యధార్ధ అస్తిత్వాన్ని నిర్లక్ష్యం చేసే, పాక్షిక లేక గొప్పదని యెంచిన యోగపు దోషాలు, అటువంటి అతిశయించబడిన భేదాలు. మన పరిపూర్ణత కోసం ఆయన పార్శ్వాల నానాత్వాన్ని, ఆతని దివ్యమారు రూపాలను మనం అంగీకరించాలి. కానీ భగవంతుని అనన్య ఏకతను భగ్నం చేయడం కోసం వాటిని సాకుగా తయారు చేయకూడదు.

CWSA 17:428

శివుని పుష్పం

ఒకసారి, నాకేమీ చెప్పకుండా ఎవరో ఒక తులసీ దళాన్ని తెచ్చి యిచ్చారు. దానిని వాసన చూచి 'ఓహ్ భక్తి' అన్నాను. అది సంపూర్ణంగా భక్తికిచెందిన ఒక కంపనం. అది కృష్ణుని యెడల భక్తికి సంబంధించిన కృష్ణునకు అర్పితమైన మొక్క అని తరువాత చెప్పారు.

మరోసారి మొక్కజొన్న పొత్తును పోలి ఉండే పెద్ద, ఘాటైన వాసన వున్న రేకులు గల పెద్ద పుష్పాలలో (నిజంగా పుష్పాలు కాదవి) ఒకదానిని తెచ్చిచ్చారు. వాటి వాసన చూచి 'విరక్త పరిశుద్ధత' అని అలవోకగా వాసన మాత్రమే చూచి చెప్పాను. శివుడు తపస్సు చేస్తున్నప్పుడు అది శివుని పుష్పమని చెప్పారు.

వీళ్ళకు ప్రాచీన జ్ఞానం వుంది, వాళ్ళు పరిరక్షించిన వైదిక జ్ఞానమది. వేరు మాటలలో అది చాలా పటిష్ఠమైన సత్యం, అది మనసుపై, ఆలోచనపై లేక సంవేదనలపై సైతం ఆధారపడదు, అదొక కంపనం.

జొన్నపొత్తులాంటి కాడ గలిగిన ఈ పుష్పం (మొగలి-అను) సంగతేమిటి?

అవును ఈ పుష్పం తపస్సు చేస్తున్న శివుడు.

ఇందులో ఆసక్తి కలిగించే విషయమేమిటంటే, దాని వాసన అద్భుతంగా పాములను ఆకర్షిస్తుంది. ఎంతో దూరాన్నుండి అవి వచ్చి పొదల్లో నివసించే విధంగా ఆ వాసన వాటినాకర్షిస్తుంది. పాము పరిణామ శక్తి అని మీకు తెలుసు

గదా, అది శివునిస్వంత ప్రాణి. వాటినాతడు సదా తన శిరసుపైన, కంఠం చుట్టూ పెట్టుకొంటాడు. ఎందుకనంటే పరిణామ శక్తికి, రూపాంతరీకరణ శక్తికి అవి ప్రతీకలు. పాములు ఈ పుష్పాన్ని ఇష్టపడతాయి. అవి తరచుగా నదుల సమీపంలో పెరుగుతాయి. అటువంటి మొక్కలు గుబురుగా ఎక్కడెక్కడ వున్నా అక్కడ పాముల్ని చూడగలవు.

ఇది నాకు చాలా ఆసక్తి కలిగించిన విషయం. ఎందుకనంటే అదిలా ఉండాలని మనం కాదు నిర్ణయించేది, ప్రకృతిలో యివి సచేతన కంపనాలు. వాసన, రంగు, ఆకారం అనేవి కేవలం ఒక యధార్థ చలనపు అప్రయత్న ప్రకటన.

భౌతికంగా పాము దేనిని సూచిస్తుంది? పదార్థ ప్రపంచంలో దేనినది ధరిస్తుంది.

పరిణామ కంపనం.

- శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ ఫిబ్రవరి ***4,1961***

సమస్త సంభూతులకు, అసంభూతులకు శివుడు అధిపతి. ఆయన నుండియే ఈ సమస్త సృష్టి జాలువారుతోంది. ఇది శివుని ఒక అంశ మాత్రమే. రెక్కలు గల అధ్యాత్మ ఏ ఆవాసంగానూ ఆతనికాపేరు రాలేదు. హృదయం మాత్రమే ఆయనను దర్శిస్తుంది. ఎవరు శివునెరుంగుదురో వారు ధన్యులు, శాశ్వతంగా దేహం నుండి ముక్తమౌతారు.

CWSA 18:243

1926లో జరిగిన శివునితో సంభాషణ

ఇది కేవలం శ్రీ కృష్ణుని ప్రమేయంతో జరిగింది, కానీ శ్రీ అరవిందులకు వ్యక్తిగతంగా అది పెద్ద విషయమేమి కాదు. ఇది ప్రస్తుత సృష్టిలో పాల్గొనడానికి అంగీకరించిన గతం నుండి వచ్చిన నిర్మాణం, అంతకు మించి ఏమీ లేదు. ఇది సర్వోన్నత సత్యం, పరాత్పరుడు అయిన దైవం యొక్క అవరోహణ, కొంతకాలం క్రితం నుండి (మొదలై) ఇప్పుడు కొత్త అభివ్యక్తిలో పాల్గొనడానికి సమ్మతిస్తోంది.

శివుడు మాత్రం అందుకు నిరాకరించాడు. 'కాదు' అన్నాడు, 'నేను నీవు నీ పని పూర్తికావించిన తరువాత మాత్రమేవస్తాను. నేను ఇప్పుడు

ఉన్నటువంటి ఈ లోకంలోకి రాను, కానీ నేను సహాయం చేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను.' అతను ఆరోజు నా గదిలో నిలబడి ఉన్నాడు, అతని తల పైకప్పుకు తాకేంత ఎత్తుగా ఉంది (నవ్వుతూ)! అతను తన స్వంత ప్రత్యేకమైన కాంతితో మెరిసిపోతున్నాడు, ఎరుపు మరియు బంగారు వర్ణాల కలయికతో ఉన్న కాంతి... అద్భుతమైనది! అతను తన అత్యున్నత చైతన్యాన్ని వ్యక్తపరిచినప్పుడు అతను ఎలా ఉంటాడో అలా అతడు సర్వశక్తి సమన్వితుడై ఉన్నాడు! కాబట్టి నేను లేచి నిలబడి... (నేను కూడా చాలా పొడవుగా తయారయ్యాను, ఎందుకంటే నా తల అతని భుజంపై వాలి ఉంది, అతని తలకి కొంచెం దిగువన ఉంది) అప్పుడు అతను నాకు చెప్పాడు, "లేదు, నన్ను నేను ఒక శరీరానికి బంధించుకోలేను, కానీ నేను నీవు కోరినది ఏదైనా ఇవ్వడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాను. అప్పుడు నేను చెప్పింది ఒక్కటే (నిజానికి అదంతా మాటలతో పనిలేకుండా తెలియచేయబడింది) "నేను భౌతిక అహం నుండి బయట పడాలనుకుంటున్నాను."

సరే, నా చిన్నారి (నవ్వుతూ), అది జరిగింది! ఇది అసాధారణమైనది!... కాసేపటి తర్వాత, నేను శ్రీ అరవిందులను కలుసుకొని, 'ఏమి జరిగిందో చూడండి! కణాలు ఇకపై కలిసి ఉండకపోవడాన్ని గురించి నాకు హాస్యాస్పదమైన అనుభూతి కలుగుతున్నది (అమ్మ నవ్వుతుంది), అవి ఇప్పుడు చెల్లాచెదురు అయిపోయాయి ! శ్రీ అరవిందులు నా వైపు చూసి నవ్వి, "ఇప్పుడే కాదు" అన్నారు. అంతే అదంతా అదృశ్యమైంది.

కానీ నేను కోరుకున్నది శివుడు నిజంగానే ఇచ్చాడు!

కానీ 'ఇప్పుడే కాదు' అని శ్రీ అరవిందులు అన్నారు.

లేదు, ఇంకా దానికి సమయం రాలేదు. ఇది చాలా ముందుగా జరుగుతోంది, చాలా ముందుగా (నిశ్శబ్దం)

ఇప్పటికీ ఇది నాకు రెండు సంవత్సరాల క్రితం జరిగింది. కానీ ఇప్పుడు మరొకటి జరుగుతున్నది - ఇప్పుడు విషయాలు దీనికి భిన్నంగా ఉన్నాయి.

శ్రీమాత : శిష్యునితో సంభాషణ, ఆగస్ట్ 6, 1961

ఒకరే ఆ నలుగురు

రెండు ఒకటే అవడం, అన్నీ ఒక్కటే కావడం - ఇది సచ్చిదానంద లోకాలలో శాశ్వతమైన, కాలాతీతమైన అభివ్యక్తి యొక్క సూత్రం.

ఎవడు రెండుగా ఉండి అనేకంగా మారే రెండుగా ఉన్నాడో - ఇది మనస్సు, ప్రాణం మరియు పదార్థం అనే మూడు లోకాలలో కాలానుగుణంగా శాశ్వతంగా వ్యక్తమయ్యే సూత్రం.

ఎవరు తనలో తాను ఎప్పటికీ రెండుగా ఉంటూ మరియు ఎప్పటికీ అసంఖ్యాకంగా ఉంటూ, అలాగే నిత్యం అనంతం అయినవాడు, ఇది కాలం, కాలాతీతానికి అతీతంగా అత్యున్నతమైన అపరిచ్ఛిన్నమై ఉన్న సర్వోన్నతమైన దానికి సూచన.

ఒకటే నాలుగుగా ఉన్నది శాశ్వతంగా, అతిమానసంలో ఉండే నాలుగు అంశాలుగా, ఉనికి, చైతన్యం, శక్తి మరియు ఆనందాలుగా ఉన్నది.

బ్రహ్మ, విష్ణు, శివ, కృష్ణ, ఇవి శాశ్వతమైన నాలుగు అంశాలు, చతుర్ముఖ అనంతం.

బ్రహ్మ శాశ్వతమైన ఉనికి యొక్క వ్యక్తిత్వం, అతని నుండి, అతని ఉనికి ద్వారా, అతని శక్తి ద్వారా, అతని ప్రేరణ ద్వారా ప్రతిదీ సృష్టించబడింది.

విష్ణువు శాశ్వతమైన చేతనపూర్ణమైన వ్యక్తిత్వం: ఆతని విస్తృతిలో, అతని స్థిరత్వంలో, అతని పదార్థంలో అన్నిటికీ ఆధారమై ఉన్నవాడు.

శివుడు శాశ్వతమైన శక్తికి వ్యక్తిత్వం; అతని ద్వారా, అతని అభిరుచి ద్వారా, అతని లయ ద్వారా, అతని ఏకాగ్రత ద్వారా అన్నీ సృష్టించబడతాయి. కృష్ణుడు శాశ్వతమైన ఆనందానికి చెందిన వ్యక్తిత్వం: అతని క్రీడ వల్ల, అతని ఆనందం వల్ల, అతని మాధుర్యం వల్ల సకల సృష్టి సాధ్యమైంది.

బ్రహ్మ అంటే అమరత్వం, విష్ణువు శాశ్వతత్వం, శివుడు అనంతం; కృష్ణుడు పరమాత్మ యొక్క శాశ్వతమైన, అనంతమైన, అమరమైన స్వీయ-స్వాధీనం, స్వీయ-ప్రకటన, స్వీయ-వ్యక్తీకరణ, స్వీయ-శోధన.

CWSA 12:289 — *శ్రీ అరవిందులు*

నంది

నంది, బలం మరియు శక్తికి చిహ్నం. అది కూడా వేదాలలో ఒక దేవతా రూపం, ప్రకృతిలోని మగ శక్తులకు ప్రతిరూపం. శివుని వాహనం కూడా. ఇది కలలో లేదా అనుభవంలో పైన చెప్పిన ఏదో ఒక సంకేతం కానీ అదే ఇక్కడ మొట్టమొదటిది.

CWSA 3: 166

పార్వతి

ఆమెజగత్ కారిణి, జగత్ జననీ
ఆమె శబ్దబ్రహ్మం యొక్క రూపం
మరియు ఆమె సత్తా ఆనందమయం.

నువ్వే సనాతనివి, లెక్కలేనన్ని ప్రాణులకు తల్లివి,
కమలంలో జన్మించిన వాని, విష్ణువు, శివుడి శరీరాల సృష్టికర్తవు,
లోకాలను సృష్టించి, సంరక్షించే, లయం చేసే సృష్టికర్తవు నువ్వు.
సనాతనమైఉండి కూడా ఎప్పుడూ నవయవ్వన వతివి
పర్వత-రాజు కుమార్తె అయినప్పటికీ, నీవు సున్నితత్వంతో నిండి ఉన్నావు.
నీవు వేదమాతవు అయినా వేదాలు నిన్ను వర్ణించజాలవు
మానవులంతా నిన్ను ధ్యానించవలె కాని వారి మనసులు నిన్ను అర్థం చేసుకోలేవు

CWSA 1:574-575

శివుడు - కాళీ

సత్‌లో శక్తి అంతర్లీనంగా ఉంది అనేది ప్రాచీన భారతీయ మనస్సుచే ఆమోదించబడిన సమాధానం. శివుడు మరియు కాళీ , బ్రహ్మం మరియు శక్తి ఒక్కటే తప్ప ఇద్దరు కాదు. ఉనికిలో అంతర్లీనంగా ఉన్న శక్తి విశ్రాంతిగా ఉండవచ్చు లేదా అది కదలికలో ఉండవచ్చు, కానీ అది విశ్రాంతిగా ఉన్నప్పుడు కూడా అది ఉన్నది, అది తక్కువగా ఉండదు, రద్దు చేయబడదు, తగ్గించబడదు, ఏ విధమైన మార్పుకు లోబడదు. ఈ ప్రత్యుత్తరం పూర్తిగా హేతుబద్ధమైనది మరియు విషయాల స్వభావానికి అనుగుణంగా ఉంది కనుక మనం దానిని అంగీకరించడానికి వెనుకాడాల్సిన అవసరం లేదు. ఎందుకంటే శక్తి అనేది ఏకమైన అనంతమైన ఉనికికి పరాయిది అని అనుకోవడం అసాధ్యం, అది బయటి నుండి ప్రవేశించింది లేక ఉనికిలో లేదు కాని ఏదో ఒక సమయంలో దానిలో ఉద్భవించింది అనుకోవడం కూడా అసాధ్యమే. మాయా సిద్ధాంతం లో కూడా మాయ, బ్రహ్మంలో తనను తాను భ్రాంతికి లోనుచేసుకొనే శక్తి, శాశ్వతమైనదానిలో సంభావ్యతగా శాశ్వతమైనది అని అంగీకరించాలి. అప్పుడు ఏకైక ప్రశ్న దాని అభివ్యక్తి లేదా నిరభివ్యక్తి. సాంఖ్య సిద్ధాంతం ప్రకారం చూసినా ప్రకృతీ పురుషుడు, శాశ్వతమైన సహజీవనాన్ని, అంటే ప్రకృతి యొక్క విశ్రాంతి లేదా సమతుల్యత మరియు సమతుల్యత యొక్క కదలిక లేదా భంగంయొక్క మారుతూ ఉండే స్థితులను నొక్కి చెబుతుంది.

CWSA 21-22: 9 — శ్రీ అరవిందులు

సావిత్రిలో శివుడు

ఆమె అస్తిత్వం ఆమెకు తెలిసే దాచబడింది
ఆమె సర్వోత్కృష్టునికి ప్రియురాలు అని ఆమెకు తెలుసు;
ఈ దేవతలు మరియు దేవేరులు - అతను మరియు ఆమె;
అందం ఆనందాలకు ఆమె తల్లి,
బ్రహ్మ యొక్క విస్తారమైన సృష్టిలో ఉన్న వాక్కు
సర్వశక్తిమంతుడైన శివుని ఒడిలో జగత్-శక్తి
అన్ని జీవులకు గురువు మరియు తల్లి
వారి జతగా సృష్టించిన ప్రపంచాలను చూస్తూ,
కృష్ణుడు రాధ ఎప్పటికీ ఆనందంలో కలగలిసి పోయారు.
ఆరాధకుడు ఆరాధించబడేది తమనుకోల్పోయి ఒకటిగా అయ్యారు.

సావిత్రి : 525

*

తెరుచుకుంటున్న చిత్రం రాబోయే విషయాలను చూపించింది.
శివుని తాండవం గతాన్ని చీల్చివేసింది;
పడిపోతున్న ప్రపంచాలు ఉరుములా అనిపించాయి;
భూమి అగ్నితో మృత్యు గర్జనతో నిండిపోయింది
ఆతని ఆకలి సృష్టించిన ప్రపంచాన్ని అంతం చేయడానికి
విధ్వంసపు ఇనుప రెక్కల రొద నిరంతరంగా మోగింది:
అసురుని యుద్ధ నినాదం నా చెవిలో పడింది
ఆందోళన, పుకారు సన్నద్ధమైన రాత్రిని కదిలించాయి.
సర్వశక్తిమంతుని జ్వలించే మార్గదర్శకులను నేను చూశాను...
జీవితం వైపు తిరిగే స్వర్గపు అంచుపై

సావిత్రి: 343 *శ్రీ అరవిందులు*

తపస్సు

దైవాన్ని సిద్ధింపజేసుకొనే లక్ష్యం గల ఒక క్రమశిక్షణ

(మదర్ ఈ పుష్ప ఆధ్యాత్మిక విశిష్టతను, వివరణను
తెలియజేశారు.)

శాస్త్రీయ నామం :
థోర్న్ఏపిల్

Vol. 53, No. 12
December 2023

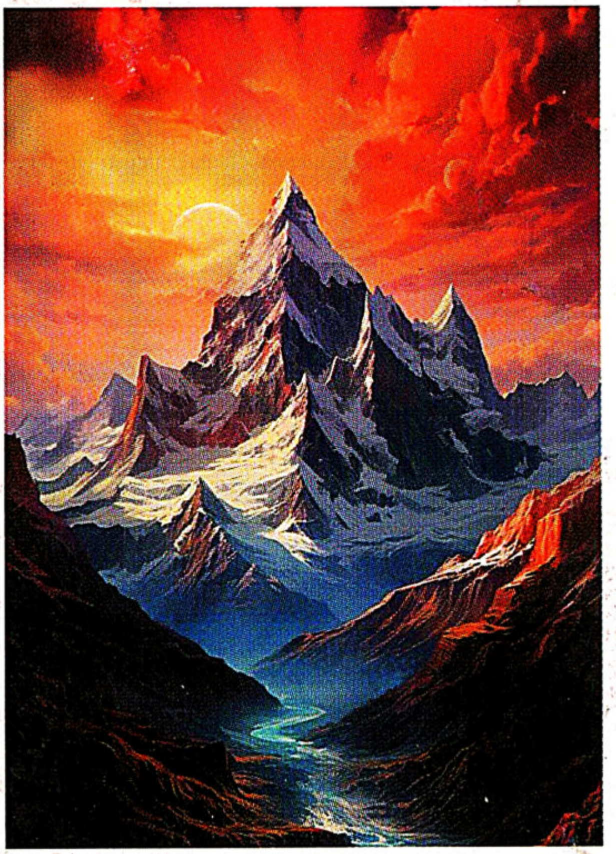
Date of Publication
1st December 2023

Registered: PY/41/2021-23

AKHILA - Akhila Bharata Patrika (Telugu)

Registered with the Registrar of Newspapers for India: No. 23593/72 (monthly)

Matter shall reveal the Spirit's face. — Sri Aurobindo

Owner: Sri Aurobindo Society
Printer: Swadhin Chatterjee for Sri Aurobindo Ashram press
Publisher: Pradeep Narang for Sri Aurobindo Society
Published from: Society House, 11 Saint Martin Street, Puducherry - 605001
Printed from: Sri Aurobindo Ashram Press,
No. 38, Goubert Avenue, Puducherry - 605 001, India
Editor: K. V. Rao

Single copy Rs. 30 **Annual Subscription Rs. 200 (in India)**

A Monthly Published by
SRI AUROBINDO SOCIETY-605001